

REVISTA
ȘCOLII GIMNAZIALE „CONSTANTIN SĂVOIU”

ȘTIU, VREAU, POT !

NR. 1

2015

ȘCOALA GIMNAZIALĂ "CONSTANTIN SĂVOIU"

Strada Unirii, nr.27, Târgu-Jiu, tel. 0253-213306,

e-mail: scoalagsavoiu@yahoo.com

Director, prof. Violeta Dulubei

REDACȚIA

COORDONATORI, prof. Cornelia Popescu

prof. Florentina Briceag

REDACTOR-ȘEF, prof. Florentina Briceag

REDACTORI : *elevi*: Garcea Miruna Dominik, Căluțoiu Clarisa,

- *cadre didactice*: Angela Stroe, Corina Panduru, Elena Semenescu

Simona Popescu, Georgeta Grivei, Florin Gheorghiu,

Luminița Oproiu, Nina Baltaru

TEHNOREDACTOR, prof. Florentina Briceag

CUPRINS

CUVÂNT INTRODUCȚIV

VREAU SĂ ȘTIU !

ACTIVITĂȚI EXTRASCOLARE

SĂ ȘTII MAI MULTE , SĂ FII MAI BUN !

ARTIȘTII DIN ȘCOALA NOASTRĂ

NE FACEM CUNOSCUȚI ÎN LUME !

CULTURĂ ȘI SPIRITUALITATE

CUVÂNT INTRODUCȚIV

Moto:

**„Nu merge unde te duce drumul, mergi pe unde nu există un drum și lasă o urmă”.
Ralph Waldo Emerson**

Orice revistă școlară nouă este un motiv de încântare și mândrie, nu numai pentru colectivul de redacție, ci și pentru toată comunitatea școlară.

Salut cu bucurie și sinceritate apariția primului număr al acestei reviste datorită și faptului că o revistă școlară este purtătorul de cuvânt al unei generații și, implicit, al unei școli.

Am certitudinea și încrederea că această revistă ne va obișnui și mai mult cu seriozitatea ce onorează statutul de publicație a unor tineri care se deschid încrezători spre viață, pregătindu-se în același timp, consecvent, spre a-i străbate cu demnitate și folos drumurile. Scopul unei reviste școlare este de a-i determina pe toți cei implicați să se privească mai atent pe sine, să-și potențeze concepțiile, idealurile, dorințele de cunoaștere, să iasă din lucrurile mărunte, obișnuite și preț de câteva clipe să-și îndrepte atenția spre alte idei, spre cunoaștere, cercetare.

O revistă școlară ne oferă elemente și aspecte semnificative ale muncii și vieții elevilor și dascălilor acestora în pagini care să dureze și dincolo de hotarul clipei. Ea reprezintă oglinda sufletului și a gândurilor unui colectiv de elevi, o cărare prin viață și spre mândria părinților acestora. Elevii își dezvoltă capacitatea de a munci în echipă, demonstrează spirit de inițiativă, ceea ce va produce o creștere a putinței de comunicare eficientă și va evidenția viitori posibili jurnaliști, viitori posibili creatori

Doresc să le mulțumesc cadrelor didactice care și-au adus aportul la această publicație, dar și tinerelor vârstare ale școlii, elevilor – lumini ale zborului înalt și frumos prin aerul pur al anilor de zâmbet și soare.

Prof. VIOLETA DULUBEI

VREAU SĂ ȘTIU !

CUM SĂ FACEM FAȚĂ COMPETIȚIEI

Toată viața este o luptă. Trebuie să facem față provocărilor încă de mici, de la grădiniță, școală, în cadrul grupului de prieteni sau în cadrul concursurilor și olimpiadelor școlare. Mereu avem tendința să demonstrăm că suntem cei mai buni, că nu ne facem părinții de rușine, iar sacrificiile pe care le suportă ei pentru copii nu sunt în zadar. Dezvoltarea abilităților sociale și emoționale este o condiție esențială pentru a ieși învingători dintr-o competiție.

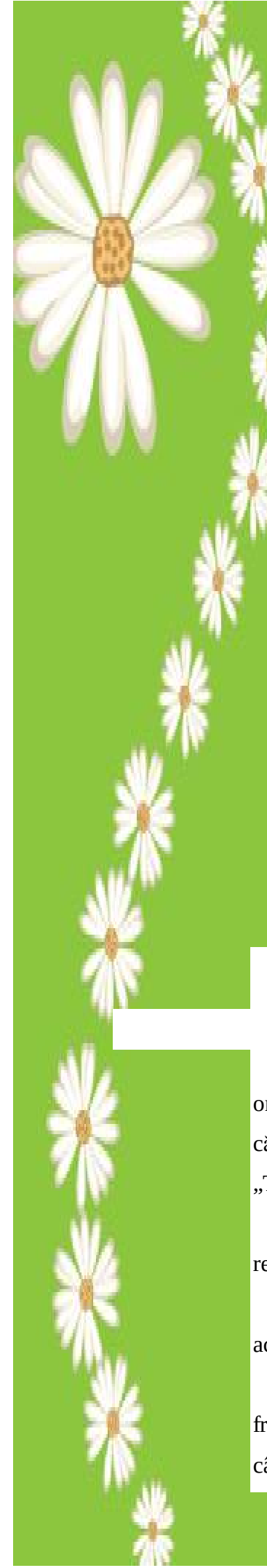
Prin participarea la competiții școlare, copiii sunt determinați să depună efort suplimentar, să învețe mai mult, să-și organizeze timpul, să-și identifice propriile puncte slabe, dar mai ales să accepte succesul sau eșecul, reușita sau nereușita, ca lecții din care poate învăța pentru viitor, să-și asume responsabilitatea asupra rezultatelor obținute.

Avem nevoie ca cei din jur să ne accepte așa cum suntem și să ne sprijine. Un copil este apreciat în funcție de ceea ce este, nu-l definesc reușitele sau nereușitele. În cazul unui eșec, trebuie trase anumite concluzii, ce trebuie schimbat în atitudine sau ce cunoștințe să dobândească.

Pentru a face față competiției, pentru a-și dezvolta mentalitatea de învingători, copiii ar putea să ia în calcul următoarele sugestii:

- Învățați să vă gestionați eficient timpul pentru a avea suficiente momente de activitate intensă, dar și de pauză!

-
- Stabiliți-vă obiective clare pe care doriți să le atingeți! Este important să vă formulați obiective de scurtă durată și să exersați modalități de a le atinge.
  - Învățați să vă asumați responsabilități!
  - Găsiți modele de învingători în diverse competiții și identificați modalitățile prin care au reușit, deciziile pe care le-au luat, efortul depus pentru atingerea scopului propus!
  - Fixați-vă calea personală spre succes! În urma fiecărui succes pe care îl aveți, creionați harta succesului. Revedeți toți pașii pe care i-ați făcut și care v-au ajutat să obțineți rezultate bune.
  - Întăriți-vă Eul, dezvoltați-vă încrederea în formele proprii! Astfel, veți putea, mult mai ușor, să vă mobilizați cunoștințele acumulate și veți avea o stare generală echilibrată și armonioasă, ceea ce va permite o mare libertate în gândire și capacitate ridicată de redare și interpretare a cunoștințelor.

Dincolo de competiția cu ceilalți, mult mai importantă este competiția cu sine însuși. Este cea care îl determină pe copil să obțină cele mai bune rezultate și să îl mențină într-un continuu proces de învățare. Își are rădăcina în dorința interioară de a se dezvolta, de a evolua, de a-și depăși nivelul actual.

Prof. inv. primar, SIMONA POPESCU

LANSĂRI DE CARTE LA ȘCOALA GIMNAZIALĂ CONSTANTIN SĂVOIU

Joi, 21.05.2015, la Școala Gimnazială Constantin Săvoiu din Tg-Jiu a fost organizată o dublă lansare de carte. Evenimentul a fost determinat de publicarea cărții elevului Crețu Călin „Povestea mea – Copiii fără de părinți” și a revistei „Triptic”, fiind inclus în lista de activități dedicate Zilelor școlii.

Au participat membrii catedrei de limba română, profesori, elevi și părinți, reprezentanți ai Teatrului Dramatic „Elvira Godeanu” și ai I.S.J. Gorj.

Întâlnirea a fost moderată de doamna profesor Violeta Dulubei, director al acestei școli. Prezentarea cărții a fost realizată de prof. dr. Panduru Corina.

Prin această carte, Călin Crețu apare ca un „scriitor” deja consacrat, ca „un fraged prozator șocant”, pentru că textul este extrem de bine articulat, cu un stil pe cât de candid, pe atât de conturat pe coordonata creatoare. Este o scriere

autobiografică, o poveste de viață trăită cu intensitate, neavând nevoie de artificii literare pentru a spori pretenția de autenticitate.

Elevul, la cei 11 ani ai săi, și-a luat în serios debutul literar și a promis că va persevera în arta scrisului. Emoția acestuia a fost amplificată de prezența mii am dat seama că a fost doar un vis...colegilor de clasă care au ales să-l felicite într-un mod original, purtând tricouri pe care era imprimată imaginea sa, oferindu-i cadouri și aplaudându-l.

Pentru prezentarea revistei Triptic – revista Cercului de lectură din școală - doamna profesor Grivei Georgeta și-a asumat rolul de instanță critică obiectivă în moderarea evenimentului. Dumneaei a mediat și un dialog literar stabilit între participanți și membrii Cercului de lectură pe care-l coordonează de mulți ani.

Activitatea a fost definită de observațiile pertinente ale doamnei profesor Georgeta Popescu, inspector școlar, care, impresionată până la lacrimi – în sensul propriu al termenului – de scrierea lui Călin, și-a propus să stimuleze prin viitoare activități culturale potențialul creator al elevilor și interesul lor pentru cunoaștere și dialog cultural.

La finalul activității, participanții au schimbat impresii, au făcut poze, au fost distribuite cărți și reviste.

Felicitări și mulțumiri tuturor celor care au făcut posibilă această întâlnire de suflet!

Prof. dr. CORINA PANDURU

ETAPE DE LUCRU ÎN EXECUTAREA DESENULUI PROIECTIV *DESENUL TEHNIC ASISTAT DE CALCULATOR*

(CUB creat de artistul media Anila Quayyum Agha)

Acest cub elaborat sculptat, cu o sursă de lumină încorporat, proiectează un model de umbre pe pereții galeriei. Instalația este realizată din panouri mari de lemn tăiate cu laserul și menită să imite tipare geometrice găsite în spații sacre islamice.

Desenul tehnic asistat de calculator conferă elevilor posibilitatea de a-și forma competențe tehnice în legătură cu realizarea unor schițe și desene tehnice cu ajutorul calculatorului.

Prin studierea în paralel a unor utilitare de acest gen, pe lângă deprinderile de utilizare a facilităților acestora, se va avea în vedere și formarea capacităților necesare selectării celui mai adecvat program pentru o anumită activitate cerută.

Pentru creșterea eficienței procesului instructiv se va avea în vedere motivarea elevului și încurajarea autoevaluării lui, atât pentru creșterea implicării lui în proces, cât și pentru apropierea punctelor de vedere ale elevilor și profesorului.

Specificul disciplinei impune metode didactice interactive, recomandând cu precădere aplicațiile practice individuale, metoda descoperirii, a demonstrației, conversația euristică.

Într-o primă fază, elevii trebuie să rezolve etapă cu etapă, instrucțiunile profesorului pentru familiarizarea lor cu obiectele și funcțiile aferente lor puse la dispoziție de utilitarele respective.

Pentru depistarea erorilor elevilor pe parcursul instruirii, se impune ca profesorul să urmărească strict fiecare elev, ceea ce presupune recurgerea la un sistem ordonat de prezentare, pas cu pas, în ritm impus, a facilităților programelor.

După parcurgerea acestei etape, ritmul de instruire poate diferi în funcție de particularitățile fiecărui elev astfel încât la sfârșitul modulului fiecare elev să atingă performanțele sale maxime.

Încă de la începutul fiecărei activități elevii trebuie să cunoască scopurile, obiectivele urmărite și criteriile de evaluare, atât pentru creșterea nivelului autocunoașterii și autoevaluării, cât și pentru urmărirea logicii activităților desfășurate.

Pentru o mai bună înțelegere și fixare a termenilor, auxiliarul conține un glosar al cuvintelor cheie utilizate în cadrul modulului care poate fi completat atât de profesor cât și de elev.

Pentru o eficiență crescută a fiecărei activități, trebuie să gândească fișe de documentare, fișe ce vor conține informațiile fundamentale necesare rezolvării sarcinilor de lucru.

Evaluarea elevului nu trebuie să se limiteze numai la rezultatele unor teste ci, ea trebuie să ia în calcul și evaluarea temelor, a observațiilor de la activitățile curente desfășurate în cadrul laboratorului tehnologic etc.

Aplicațiile prezentate elevilor, cu care aceștia vor lucra, trebuie să aibă ca obiect, pe cât posibil, probleme concrete ale activităților din domeniul de activitate pentru a sublinia avantajele utilizării sistemelor informatice.

Evaluarea trebuie să se axeze pe capacitatea de a rezolva o situație-problemă cu ajutorul calculatorului.

Instruirea interactivă specifică acestui modul contribuie și la conștientizarea faptului că un bun utilizator al calculatorului are șanse mai mari de reușită în acțiunea de integrare socio-profesională.

Activitățile propuse elevilor, exercițiile și rezolvările lor urmăresc atingerea majorității criteriilor de performanță respectând condițiile de aplicabilitate cuprinse în Standardele de Pregătire Profesională.

În materialul ce urmează au fost alese, ca exemplificare a facilităților oferite de calculator în procesul desenării, utilitarele: AutoCAD, CorelDRAW, Word, Paint, 3D Max.

Alegerea făcută nu este obligatorie, fiecare profesor putând alege numărul de utilitare și utilitarele prezentate în funcție de criteriile locale (profilul claselor, nivelul elevilor, baza materială avută la dispoziție etc.).

Prof. FLORIN GHEORGHIU

NE PLACE MUZICA !

„Muzica este o lege morală. Ea dă suflet universului, aripi gândirii, avânt închipuirii, farmec tinereții, viață și veselie tuturor lucrurilor. Ea este esența ordinii, înălțând sufletul către tot ce este bun, drept și frumos”. (Platon)

Muzica este o parte din noi, este cel mai bun prieten. Nevoia de echilibru și armonie ne face să căutăm muzica. Versurile cântecelor ne dau puterea de a merge mai departe, de a depăși momentele dificile.

Muzica este o plăcere! Ea este o formă de comunicare superioară, creată cu scopul de a transmite trăiri și idei.

Copiii au o dragoste firească pentru muzică. Ei preferă ritmurile alerte.

Pentru cei mai mulți dintre noi, muzica a devenit o necesitate deoarece ne creează o stare de bine, de relaxare. Ea are un efect tămăduitor pentru sufletul nostru.

Muzica ne însoțește pe tot parcursul vieții.

Prof. ȘTEFAN SOCACI

COPILUL ȘI VIOLENȚA DOMESTICĂ

Violența conjugală nu are doar o dimensiune socială, emotivă, psihologică sau economică. Ea reprezintă, în egală măsură, o dimensiune criminală, deoarece se poate identifica cu comportamente infracționale, precum amenințările, hărțuirea sau atacul fizic asupra unei persoane.

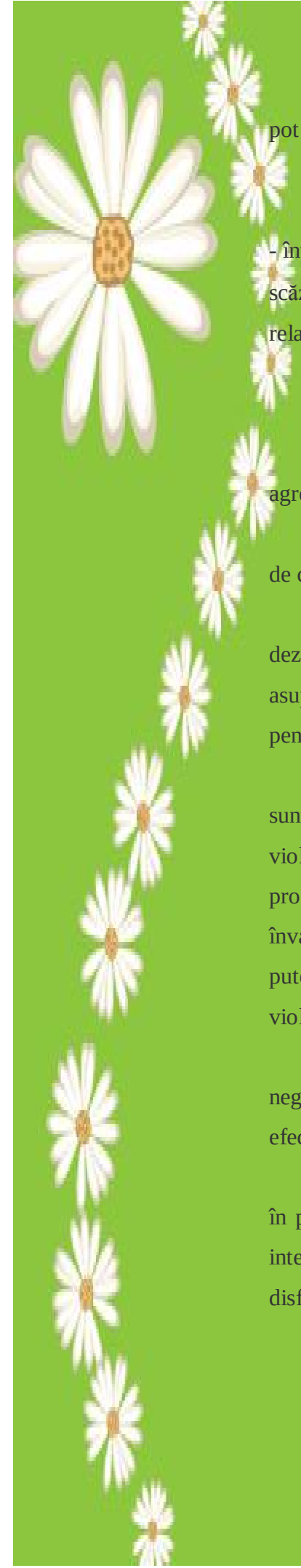
Există cinci expresii posibile ale violenței conjugale: verbală, psihologică, fizică, sexuală sau economică.

Efectele violenței conjugale asupra copiilor sunt multe și variate și se pot manifesta încă din prima copilărie. Nenumărate studii au demonstrat că efectele negative ale violenței conjugale asupra copilului pot debuta încă în stadiul prenatal, în timpul sarcinii. Femeile, victime ale violenței domestice, sunt predispuse la infecții, anemiei și carențelor de tot felul. S-a constatat că mamele victime ale violenței conjugale au o rată crescută de nou-născuți sub greutatea normală, sau copii născuți prematur.

Violența conjugală mai are și alte consecințe negative, la fel de importante, asupra copiilor născuți în familii conflictuale. Aceste consecințe se manifestă pe plan fizic și psihic. Copiii au o sănătate fragilă, tulburări ale somnului, de maladii ale pielii, de dureri de cap, de probleme respiratorii (astm), alergii, anemii și tot soiul de infecții.

Copiii pot suferi de simptome de evitare, care se manifestă prin tristețe, regresie comportamentală, simptome de disociere, automutilare, tendință de izolare, refuzul de a merge la școală, sau chiar idei de suicid.

Când părinții nu oferă un model pozitiv de relaționare, copiii nu vor învăța metode pașnice de rezolvare a problemelor. Ei vor învăța răspunsuri antisociale: să se bată sau să-și exteriorizeze sentimentele în moduri necorespunzătoare.

Copiii care cresc într-un mediu familial afectat de violență domestică, pot să aibă sau să dezvolte:

- dureri de stomac, de cap, ulcer, diaree, enurezis;
- tulburări de somn: insomnii, coșmaruri, somnambulism;
- întârzieri în dezvoltare sau regresie: performanțe școlare slabe, capacitate scăzută de adaptare la situații noi, slabă apreciere de sine, dificultăți în relaționare;
- sentimente de frică, furie, depresie, rușine, neîncredere, vinovăție;
- neajutorare;
- probleme de comportament: fugă de acasă, limbaj și comportament agresiv;
- învață că violența este un mod legitim de rezolvare a conflictelor sau de control asupra unei situații.

Cu cât copilul este mai mic, cu atât sunt mai mari riscurile asupra unei dezvoltări sănătoase. Copiii școlari și preșcolari, care au o înțelegere limitată asupra a ceea ce se întâmplă între părinți, pot să se simtă responsabili, în special pentru că argumentele violente apar de obicei în chestiuni legate de copii.

Ideea ca violență este un comportament învățat e susținută. Copiii care sunt martori ai violenței domestice pot să învețe, de la vârste mult prea mici, că violența este singura metodă de rezolvare a conflictelor. Pentru cei mai mulți, procesul de învățare începe cu prima dată când sunt palmuiți, prilej cu care învață că cei care te iubesc sunt și cei care te rănesc. Acest mesaj poate fi puternic întărit dacă ei observă că părinții lor se angajează, cu regularitate, în violența fizică pentru a-și rezolva discordanțele.

Se poate afirma că observarea violenței dintre părinți are efecte negative asupra dezvoltării copilului, dar probabil cele mai importante sunt efectele asupra viitoarei vieți de familie.

Violența domestică tinde să afecteze toți copiii, cu consecințe vizibile în prezent și în viitor. Severitatea efectelor depinde de sexul, vârsta copilului, intensitatea și frecvența actelor de violență și de răspunsul părinților la disfuncționalitatea familiei.

Prof. LAURENȚIU GUȚĂ

EUROTUNELUL

Tunelul Canalului Mânecii (în engleză *Channel Tunnel*, "Tunelul Canalului", în franceză *Tunnel sous la Manche*, "Tunelul pe sub Canalul Mânecii") a fost construit în cooperare de guvernele Regatului Unit și Franței. Este al doilea tunel feroviar ca lungime din lume, depășit fiind doar de tunelul japonez Seikan.

A fost inaugurat la 6 mai 1994 și este considerat de experți ca "lucrarea secolului al XX-lea", el face legătura între Franța și Regatul Unit, în dreptul localităților Folkestone (Regatul Unit) și Calais (Franța).

În anul 1802, inginerul francez Albert Mathieu Favier a venit cu o primă idee pentru construirea unui tunel, idee care a fost ulterior susținută și de englezul Henry Mottray, în 1803. Deși Favier a reușit să obțină aprobarea lui Napoleon Bonaparte pentru construcție, proiectul a fost, în final, respins de britanici, de teamă, probabil, că tunelul ar facilita cucerirea Angliei de către Bonaparte. Lucrările pentru Eurotunel au început de ambele părți ale Canalului Mânecii la 15 decembrie 1987, în Regatul Unit și la 28 februarie 1988, în Franța. Echipele franceză și britanică s-au întâlnit, la 1 decembrie 1990, la o distanță de 22,3 km de malul britanic și la 15,6 km de cel francez.

Au fost puse în circulație, pe rând, trenurile care asigură legătura între cele două terminale: trenuri internaționale de marfă, inaugurate la 1 iunie 1994, navete de marfă Eurotunel - trenuri care transportă camioane, tiruri sau mașini de mare tonaj, inaugurate la 25 iulie 1994, trenuri Eurostar (TGV) pentru călători, inaugurate la 14 noiembrie 1994 și navetele Eurotunel - trenuri pentru mașini de pasageri, inaugurate la 22 decembrie 1994.

Eurotunelul are o lungime totală de 50 km, dintre care 38 sunt forati sub apă. Are o adâncime medie de 40 m sub nivelul apei. La construcția lui au participat aproape 15.000 de ingineri, tehnicieni și muncitori.

Tunelul este format din trei galerii: două galerii pentru transportul feroviar, câte unul pentru fiecare sens și o a treia galerie de serviciu, situată central. Cele două galerii feroviare sunt legate de cea de serviciu prin culoare de comunicație situate la fiecare 365 de metri, ceea ce permite accesul pentru lucrările de întreținere, dar și evacuarea în caz de urgență. Partea cea mai complicată a proiectului a reprezentat-o ventilarea tunelurilor, pentru că trenurile circulă cu viteze de 160 km/h și acționează ca niște pistoane într-un motor, iar temperatura atinge până la 60 grade Celsius, prea mult pentru echipamente și pentru pasageri. Soluția adoptată a fost construirea a două centrale uriașe de răcire, una la fiecare capăt al tunelului. Aerul este introdus în tunelul de serviciu, fiind apoi împins în

galeriile feroviare prin clapete unidirectionale, împiedicând, astfel, pătrunderea fumului în galeria de serviciu, în caz de incendiu.

Cele două tuneluri feroviare au diametrul de 7,6 m și sunt situate la 30 m unul față de celălalt, fiecare având o singură bandă de mers și două trotuare, unul pentru întreținere și celălalt, situat pe partea dinspre galeria de serviciu, pentru a fi folosit în caz de evacuare. Galeria de serviciu are diametrul de 4,8 m și este situată între cele două tuneluri feroviare, la 15 m distanță de fiecare dintre ele. Tunelul este prevăzut și cu antene, care asigură comunicația radio cu suprafața.

Anual, prin Eurotunnel trec peste 31 de milioane de pasageri, peste 2,5 milioane de autovehicule, 1,5 milioane de tiruri și 65.000 de trenuri, o călătorie cu trenul durează 35 de minute.

Bibliografie : Wikipedia, AGERPRES.

Prof. VIOLETA BĂRBOI

UNIVERSUL

UNIVERSUL sau *COSMOSUL* se află într-o continuă evoluție și este infinit în timp și spațiu. Ce a putut fi observat până în prezent cu ajutorul instrumentelor de observare, poartă denumirea de *METAGALAXIE* sau *UNIVERSUL OBSERVABIL*. În Univers există un număr mare de aglomerări de *stele* și *sisteme solare*, *nebuloase gazoase*, *pulberi etc.* care prin asociere formează *Galaxii*.

Tipuri de galaxii

Cele peste 100 de miliarde de galaxii din Universul observabil sunt grupate în sisteme mari numite *roiuri de galaxii* (până la câteva mii de galaxii) și *superroiuri de galaxii* (câteva zeci de roiuri de galaxii). *Calea Lactee*, galaxia noastră, face parte dintr-un grup de 24 galaxii și a apărut acum 10 miliarde de ani. Numele de Calea Lactee (Calea Laptelui) i-a fost dat din antichitate datorită formei sale de bandă cu aspect alburui pe bolta cerească.

Stelele sunt corpuri cerești gazoase, sferice, care au lumină proprie și temperaturi ridicate. Ele au luat naștere, după formarea galaxiilor, iar unele au apărut în același timp cu galaxia prin concentrarea unei părți din materia acesteia. Cele mai mici stele sunt stelele neutronice (au diametru în jur de 10 km), iar cele mai mari sunt supragigantele. Caracteristicile generale ale stelelor sunt: luminozitatea, temperatura, culoarea, compoziția chimică și vârsta.

Spațiul dintre stele într-o galaxie nu este gol. Aici se găsește materie rarefiată sub formă de gaze, praf, pulberi (cristale de gheață, grafit etc), denumită *materie interstelară*.

O *nebuloasă* (provenit din latină=ceafă) este un uriaș nor de gaze interstelar și praf cosmic ce se întinde între stele. Părți mai dense din nebuloase se pot strânge și dau naștere la alte stele. Toate stelele din Univers au fost născute în nebuloase. Folosind telescoape performante cercetătorii au clasificat nebuloasele astfel:

- nebuloase întunecate formate din praf cosmic care absoarbe o mare parte din radiații și sunt observate dacă absorb lumina transmisă de stele sau nebuloase luminoase;
- nebuloase luminoase sunt de obicei nori de praf cosmic care reflectă lumina de la stele sau alte corpuri cerești;
- nebuloase care dispersează lumina (roșie sau verde) provenită de la stelele tinere din interiorul lor.

Zestroiu Darius

Nebuloase

METODE INTERACTIVE DE PREDARE-ÎNVĂȚARE

Învățământului românesc are, ca „nod gordian” al reușitei, atitudinea educatorilor fata de diferitele dimensiuni ale schimbării. Prin profesia lor, dascălii sunt cei care dau viață transformărilor proiectate la nivelul sistemului de învățământ prin reformele care vizează calitatea educației. Este esențial ca educatorii să fie abilitați să folosească diferite instrumente metodologice care să le permită operaționalizarea elementelor teoretice în situații foarte variate pentru elevi.

O direcție importantă o constituie, în acest sens, modernizarea strategiilor didactice care le permite educatorilor să treacă din planul instrucțional al proiectului în planul acțiunii de predare (a învăța pe altul). Metodele de învățare activă fac lecțiile mai interesante, ajută elevii să realizeze judecăți de substanță și fundamente, sprijină elevii în înțelegerea conținuturilor pe care să fie capabili să le aplice în viața reală.

Metodologia didactică este domeniul cel mai deschis înnoirilor, metodele având o sensibilitate deosebită pentru adaptarea la condiții noi.

Situația socială actuală promovează orientarea pentru diminuarea ponderii activității expositive și extinderea utilizării metodelor moderne, active, care stimulează implicarea elevilor în activitatea de învățare, le dezvoltă gândirea critică și capacitatea de adaptare la viață.

Metodele moderne au tendința de a se apropia cât mai mult de metodele cercetării științifice, antrenând elevii în activități de investigare și de cercetare directă a fenomenelor.

Înnoirea metodologiei pune accent pe promovarea metodelor care conduc la formarea capacității de autoinstruire ce permit achiziționarea și prelucrarea independentă a informațiilor.

DE CE METODE INTERACTIVE?

- ▼** sunt atractive;
- ▼** stimulează implicarea activă în sarcina didactică;
- ▼** stimulează inițiativa;
- ▼** asigură o mai bună punere în practică a cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor;

- ✓ asigură un demers interactiv al actului de predare – învățare - evaluare;
- ✓ valorifică și stimulează potențialul creativ, originalitatea copiilor;
- ✓ acționează asupra gândirii critice a elevilor;
- ✓ elevii devin responsabili în rezolvarea sarcinilor;
- ✓ promovează învățarea prin cooperare
- ✓ copiii învață să argumenteze acțiunile;
- ✓ îi învață pe elevi să comunice între ei și să asculte părerile celor din jur.

În loc de încheiere:

Un învățător care folosește metodele interactive ar trebui să fie:

- ¶ **un sfătuitor** – care își ajută elevii în rezolvarea problemelor, îi motivează să-și prezinte propriul punct de vedere;
- ¶ **un animator** – care inițiază metode și le explică elevilor, pregătește material didactic și prezintă scopul învățării;
- ¶ **un observator și un ascultător** – care observă elevii în timpul activității și îi poate aprecia corect;
- ¶ **un participant** – care nu are impresia că este perfect și continuă să învețe toată viața;
- ¶ **un partener** – care poate modifica „scenariul lecției” dacă o cere clasa. De aceea, învățătorul și elevii sunt responsabili de rezultatele muncii comune.

BRAINSTORMING

Asaltul de idei

EXEMPLU: La ce te gândești când auzi cuvântul „PRIMĂVARA”?

- **Cuvinte:** ghiociei, toporași, viorele, rândunele, veselie, 8 Martie, Mărțișor, Prier Florar
- **Propoziții:** Soarele dăruiește razele calde pământului.
Păsările se întorc după o lungă călătorie din țările calde.
Primăvara este o sărbătoare imensă la care participă toată natura.
- **Cântece și poezii:** „Cucul, un solist vestit

De prin alte țări venit

.....

Vântul și el va doini” (G. Coșbuc, Concertul primăverii)

Frumosul soare-al primăverii

Trezește lumea pe pământ

Și-alungă farmecul tăcerii. (V. Micle, A venit frumoasa primăvară)

„Înfloresc grădinile” – cântec

„Cântec de primăvară” - cântec

- **Ghicitori:**
  - a) Ziua se mărește,
Zăpada se topește
Grădina a-nverzit
Ce anotimp a sosit?
  - b) Alb și roșu deodată
E un dar pentru o fată
De i-l dai e bucurie
Și simbol de veșnicie.

- c) Doar primăvara în crânguri,
I se aude numele și cântul
Cântă des, însă puțin
Pui-i ies în cuib străin.
- d) Voinicel cu haină dalbă
Iese primul din zăpadă

- **Proverbe, zicători, cugetări:**

Cu o floare nu se face primăvară.
Ploaia din mai face mălai.
Pentru străini nici primăvara nu-i frumoasă.
Până nu vine primăvara, nu se face vara.
O viață fără dragoste este asemenea unui an fără primăvară.
Vor putea tăia toate florile, însă nu vor putea opri primăvara.
Și cu o floare și cu zece, primăvara tot se trece.

- **Jocuri de rol:** Primăvara/Iarna sau Primăvara/Ghiocelul

Primăvara – Eu sunt mai tânără și mai frumoasă. Pe mine mă mângâie soarele cu razele lui calde și luminoase.

Iarna – Deși am inima de gheață, le țin de cald semănăturilor. Se învelesc cu covor alb și moale de nea.

Primăvara – Eu trezesc la viață întreaga natură. Peste tot sunt flori și verdeață, pomi în floare, zumzet de albine și ciripit de păsărele. Ogoarele răsună de duduitul tractoarelor.

Iarna – Eu le pregătesc copiilor cele mai multe bucurii: zăpadă pentru săniuș, oameni de zăpadă, gheață pentru patinaj. Le aduc vacanțe cu brad împodobit cu multe jucării.

- **Imagini**
- **Desene**

ACROSTIH

Primăvara dă cerului zări senine și luncilor cântece măiestre
Razele soarelui își revarsă căldura peste pământul jilav
Izvorașul vrăjit din pădurea fermecată, murmură dulce
Mingea imensă de foc privește parada de modă florilor înmiresmate

Albul zăpezii a dispărut odată cu sosirea primăverii
Verdele crud al primăverii este pretutindeni.
Afară, soarele a răsărit înfocat, vărsând parcă flăcări
Ramurile copacilor sunt pline de florile albe catifelate
Acesta este anotimpul ce ne bucură pe toți!

CVINTET

PRIMĂVARA
FRUMOASĂ SCHIMBĂTOARE
VENIND ÎNMUGURIND FREMĂTÂND
PRIMĂVARA A REÎNVIAT NATURA
VIAȚĂ.

Prof. înv. primar, ELENA SEMENESCU

DID YOU KNOW?

Did you know

11% of people are left handed?

Did you know

August has the highest percentage of births?

Did you know

unless food is mixed with saliva you can't taste it?

Did you know

the average person falls asleep in 7 minutes?

Did you know

a bear has 42 teeth?

Did you know

an ostrich's eye is bigger than its brain?

Did you know

no two corn flakes look the same?

Did you know

lemons contain more sugar than strawberries?

Did you know

8% of people have an extra rib?

Did you know

85% of plant life is found in the ocean?

Did you know

rabbits like licorice?

Did you know

the Hawaiian alphabet has 12 letters?

Did you know

reindeer like bananas?

Did you know

the longest recorded flight of a chicken was 13 seconds?

Did you know

birds need gravity to swallow?

Prof. NATALIA CHIRIAC

ACTIVITĂȚI EXTRASCOLARE

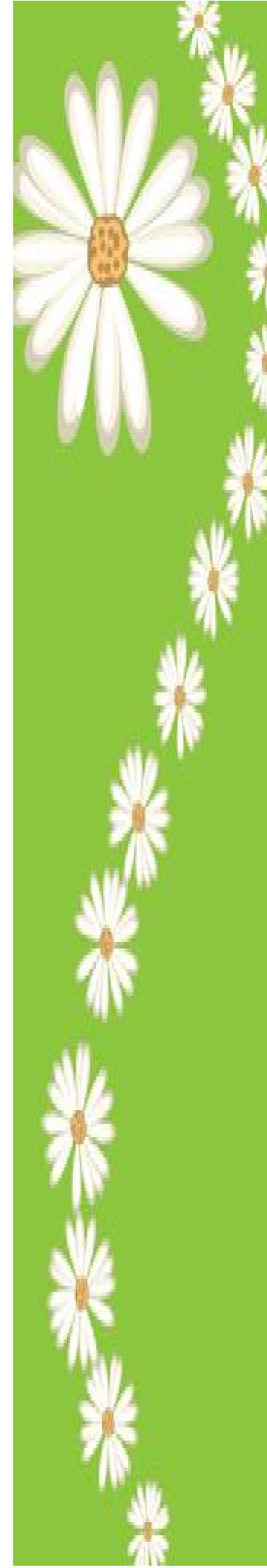
PATRULA DE RECICLARE

În anul școlar 2013-2014, **Patrula de reciclare ROREC**, unul dintre cele mai ample proiecte educaționale ecologice din România, a desfășurat activități de colectare selectivă a deșeurilor de echipamente electrice și electronice în Școala Gimnazială "Constantin Săvoiu".

Patrula de reciclare ROREC și-a concentrat eforturile pentru ca fiecare dintre noi să devină conștient de impactul pe care-l are în comunitate și faptul că suntem direct responsabili de deșeurile pe care le generăm. De asemenea, a informat comunitatea locală asupra efectelor nocive pe care deșeurile de echipamente electrice și electronice le au asupra mediului, dar și responsabilizarea publicului, în sensul utilizării raționale a resurselor, întrucât Deee-urile reprezintă o sursă alternativă de materii prime secundare. Deee-urile conțin: metale grele (Hg, Cd, Pb), ce poluează solul și apa; gaze toxice (Freon) care eliminate în aer, au efecte nocive; material biodegradabile (plastic, sticlă, metale) care pot fi eliminate nepoluant doar prin tratarea conform standerdelor de mediu; 75% din componentele Deee sunt reciclabile și pot fi reintroduse în industrie, ca materii prime secundare, la costuri mai mici.

Astfel, în incinta Școlii Gimnaziale „Constantin Săvoiu” s-au colectat 90 kg Deee-uri. De asemenea, în numele patrului, școala noastră a predat firmei S.C. Polaris M. Holding S.R.L. 320 kg.

Împreună cu elevii clasei a VII-a A, pornind de la principiul că ne putem juca în mod constructiv cu elemente provenite din deșeuri electronice, am realizat mascota patrului. Așa s-a născut Ecolocel, care a adus cu el și imnul.

Copiii, împreună cu Ecolocel, l-au așteptat pe Moș Crăciun cu un brad deosebit de ceilalți, împodobit cu reciclabile D.E.E.E. (becuri, CD-uri, dischete colorate sau pictate).

Elevii școlii și doamna prof. Mirela Stroie, coordonatorul proiectului Patrula de reciclare, au organizat o paradă a costumelor confecționate din materiale reciclabile, deșeuri electrice și electronice. Ingeniozitatea și originalitatea au fost punctele forte ale participanților. Costumele s-au bucurat de admirația și aplauzele elevilor și profesorilor școlii noastre.

Elevii înscriși în Patrula de Reciclare au promovat activități constante de colectare de deșeuri de echipamente electrice și electronice mici. La fiecare sfârșit de lună (ianuarie, februarie, martie) au făcut publicitate pentru activități ale Asociației ROREC.

Prof. MIRELA STROIE

„MENS SANA IN CORPORE SANO!”

Sănătatea este unul dintre cele mai importante aspecte pentru ființa umană. O stare bună de sănătate nu poate fi menținută în lipsa unei bune sănătăți a spiritului, la fel cum nici angrenarea într-o activitate spirituală nu dă rezultate în lipsa unei bune stări de sănătate a trupului.

Boala afectează în egală măsură toate părțile ființei umane: trupul, sufletul și mintea. Învelișul spiritual al oamenilor este corpul, iar mintea este cea care transmite gândurile pozitive sau negative. O dată cu vindecarea trupului, sufletul și mintea sunt și ele vindecate.

Sănătatea trebuie să fie o prioritate pentru oameni. Cu toții dorim să fim protejați de boli, să ne creștem copiii într-un mediu sănătos și să trăim într-un mediu sigur, igienic.

Activitatea fizică, împletită cu aceea psihică, ne ajută să ne menținem sănătoși și inteligenți. O legătură puternică între efortul fizic și prospețimea mentală face în așa fel încât un tonus bun să ne mențină și gândirea într-o formă bună.

7 APRILIE - ZIUA MONDIALĂ A SĂNĂTĂȚII

În anul 1948, prima Adunare Mondială a Sănătății a creat o zi mondială a sănătății, iar din anul 1950, a fost sărbătorită la data de 7 aprilie. Scopul acestei zile este creșterea nivelului de cunoștințe la nivel global, pe o anumită temă de sănătate.

Tema pentru **Ziua Mondială a Sănătății** de anul acesta, 2015, este **“Siguranța alimentară”**.

CINCI METODE PENTRU O HRANĂ MAI SIGURĂ

1. **Păstrați igiena alimentelor!**
2. **Separați alimentele crude de cele preparate!**
3. **Preparați alimentele cu grijă!**
4. **Păstrați alimentele la temperaturile de siguranță!**
5. **Utilizați apă și materiale pentru prepararea alimentelor din surse sigure!**

Siguranța alimentară este o responsabilitate comună. Ea trebuie să fie prezentă de-a lungul lanțului de producție alimentară de la fermieri și producători, la furnizori și consumatori. Fiecare poate juca un rol în asigurarea că mâncarea din farfurie poate fi mâncată fără grijă.

Împreună cu reprezentanții **D.S.P. Gorj** și **Crucea Roșie Gorj**, **Școala Gimnazială “Constantin Săvoiu”** a organizat câteva activități, prin care elevii au fost implicați în înțelegerea și asimilarea informațiilor importante cu privire la păstrarea sănătății.

Prof. FLORENTINA BRICEAG

TÂRGUL CĂRȚILOR MAGICE

Cu puțin timp înainte de Crăciun, s-a desfășurat cercul de lectură al Școlii Gimnaziale „Constantin Săvoiu”. Programul, coordonat de d-na profesor Georgeta Grivei, a cuprins următoarele activități: *alegerea personajului preferat, răvașul dulce, o tombolă a cărții și ceainăria lecturii.*

Invitat de onoare a fost Florian Saioc, un distins poet originar din Teleorman. Prin hotărârea de a deveni fiu al Gorjului, domnia sa a sporit tezaurul cultural al județului nostru. Elevii i-au ascultat cuvintele de duh și i-au adresat întrebări.

În cadrul întâlnirilor anterioare la cercul de lectură, copiii au pregătit postere și afișe cu informații despre lectură („Ce este poezia?”, „Cartea – făclia lumii”, „Decalogul cititorului”, „Despre lectură”), au realizat răvașe cu citate, au donat cărți pentru tombolă și au făcut repetiții pentru personajele îndrăgite, pe care le-au reprezentat la parada personajului preferat.

Ceainăria lecturii a constituit momentul final al programului. Elevii, părinții și profesorii, învăluți de aroma ceaiului, au citit răvașele și au schimbat impresii despre activități.

Prof. GEORGETA GRIVEI

SĂ ȘTII MAI MULT E, SĂ FII MAI BUN!

Elevi și profesori din șase unități de învățământ din județul Gorj au participat la faza finală a concursului național „O activitate de succes în săptămâna Școala Altfel: Să știi mai multe, să fii mai bun!”

Aceste unități de învățământ din județ, ale căror proiecte au ajuns în faza finală a competiției, sunt: Școala Gimnazială Nr.3 Rovinari, Colegiul Național „Tudor Vladimirescu” Târgu-Jiu, Liceul de Arte „Constantin Brăiloiu” Târgu-Jiu, Școala Gimnazială Novaci, Școala Gimnazială „Constantin Săvoiu” Târgu-Jiu și Grădinița cu Program Prelungit „Constantin Brâncuși” Târgu-Jiu .

Școala Gimnazială „Constantin Săvoiu” din Târgu-Jiu a concurat la categoria „Cetățenie democratică și responsabilitate socială”, cu activitatea „Suflet de copil”, ce a constat în organizarea unui spectacol-licitație în scop caritabil.

Coordonatorii acestei activități au fost: prof. învă. primar, **Bîrcă Nadolu Claudia** și prof. învă. primar, **Boian Oana Mihaela**. Proiectul s-a adresat unui grup țintă format din elevi ai școlii noastre cu vârste cuprinse între 9-10 ani.

Proiectul s-a desfășurat pe o perioadă de o săptămână (6-10.04.2015) și a avut ca partener Shopping Center Tg-Jiu. Ne-au fost puse la dispoziție ouă gigant, iar elevii din clasele a III-a A și a IV-a B le-au pictat cu mult drag.

La data de 18.04.2014, în colaborare cu postul național București **Antena 1**, s-a organizat spectacolul televizat în care au fost licitate ouăle pictate de elevi. Suma obținută a fost donata celor nevoiași.

Acest proiect susține misiunea școlii, care onorându-și statutul de ȘCOALĂ EUROPEANĂ, oferă tinerilor servicii educaționale de calitate, în context național, bazate pe responsabilitate, performanță, egalitatea șanselor pentru dezvoltarea valorilor umane. Raportarea școlii la valorile social-culturale naționale și europene, aduce în prim plan rolul educației prin intermediul școlii în valorificarea potențialului individual al elevilor din perspectiva educației pentru timp liber și a cultivării spiritului de caritate.

Prof. OANA MIHAELA BOIAN

Prof. CLAUDIA BÎRCĂ NADOLU

EXCURSIA, MIJLOC DE EDUCAȚIE ȘI CUNOAȘTERE

Drumetia te invata mai mult decat zece biblioteci la un loc."

Nicolae Iorga

Excursiile și drumețiile organizate de școală au multiple valențe de informare și educare a elevilor, contribuind la adâncirea și completarea procesului de învățământ, mai cu seamă la „ancorarea” sa în realitatea mediului natural și social explorat direct. Conținutul didactic al drumețiilor și excursiilor este mult mai elastic, mai variat și mai complex decât al lecțiilor în clasă, având și un caracter mai atractiv, elevii participând într-o atmosferă de bucurie, optimism și multă însuflețire la asemenea acțiuni.

Scopul excursiei:

- achiziționarea unor cunoștințe legate de istoria neamului;
- evaluarea competențelor și capacităților formate în orele de limba română, istorie, științe, geografie, prin raportarea la observarea directă;
  - formarea unor reprezentări despre relief, ape, vegetație, faună, organizare administrativă, activitate ecologică și culturală a zonelor din traseu;
  - cultivarea sentimentelor de dragoste pentru trecutul istoric și frumusețile pământului românesc;
  - formarea unui comportament corect față de mediul înconjurător;
  - consolidarea deprinderilor de comportare civilizată, de cooperare și respect față de aproape;
- trezirea sentimentului de mândrie națională.

Obiective urmărite:

2. - Să indice poziția orașului natal față de zona vizitate, desprinzând conexiunile dintre mediul geografic și om.
3. - Să observe obiective istorice, economice și cultural – artistice;
4. - Să descrie obiectivele vizitate și să argumenteze importanța lor;
5. - Să redea în compuneri, desene și lucrări practice impresiile din excursie;
6. - Să comunice folosind metodele și mijloace diverse, fondul general de cunoștințe privind semnificațiile, particularitățile și importanța principalelor monumente istorice, de cultură vizitate.
7. - Să analizeze aspecte etnografice și folclorice.
8. - Să aprecieze morala creștină românească și frumusețile florei și faunei zonelor prin care au trecut; specificul acestora în funcție de relief.
9. - Să motiveze de ce cunoașterea și ocrotirea monumentelor istorice, religioase, folclorice, etnografice ale mediului înconjurător reprezintă îndatoriri elementare ale fiecărui locuitor al țării.

Prof. Înv. Primar, LUMINIȚA OPROIU

CARTEA – FEREASTRĂ SPRE LUMINĂ

CARTEA – FEREASTRĂ SPRE LUMINĂ este un proiect educațional al școlii, desfășurat pe parcursul a trei ani școlari.

Finalitățile acestui proiect educațional au fost: două culegeri de creații literare ale elevilor din mai multe județe, recitaluri de poezie, șezători literare și un program literar muzical prezentat la Cercul pedagogic al învățătorilor claselor a IV-a din municipiul Târgu-Jiu, pus în practică de către învățătoarele claselor a IV-a.

ARTISTII DIN ȘCOALA NOASTRĂ

ATELIER DE ARTĂ PLASTICĂ

Florin Gheorghiu a absolvit cursurile Facultății de Arte Decorative, Aplicate și Design a Academiei Naționale de Artă “George Enescu” din Iași, secția de grafică. Lucrările domniei sale au fost expuse la Iași, Târgu-Jiu, Mamaia, Utrecht – Olanda, Paris, Roche sur Yon, Departament Vandee, Franța.

De câțiva ani buni este profesor titular de educație plastică la Școala Gimnazială “Constantin Săvoiu” din Târgu-Jiu. Sensibilitatea artistică, pe care o transpune de fiecare dată în activitatea sa didactică, a activat imaginația elevilor și dorința de a o exprima. Aceștia își expun ideile și sentimentele în lucrări ce constituie, într-un anume fel, forme de artă.

CREATII PLASTICE

PROF. OANA BOIAN

Desene - Melisa Grivei, elevă în clasa a VI-a D

GENGIU FLAVIUS, clasa a III-a A

ATELIER DE CREAȚIE LITERARĂ

UN VIS...

Era noapte iar din cer cădeau mărgăritare peste orașul adormit unde iarna era deja stăpână. M-am așezat în pat, m-am acoperit și am adormit.

Am ajuns în regatul rubinelor, pe care regina Elsa și regele Eduard îl conduceau. Eduard avea o fiică pe nume Luisa care nu se înțelegea cu regina Elsa. Luisa s-a mutat din cauza certurilor pe care le avea cu mama sa. Ea și-a clădit propriul regat numit Regatul Întunericului. Timp de 15 ani ea nu și-a mai vizitat părinții, stând închisă și pregătindu-și răzbunarea. Luisa avea în buzunar o sticlă cu o poțiune ce urma să o toarne în băutura Elsei.

Deodată aud o voce. Era mama care îmi spunea să mă trezesc. Atunci mi-am dat seama că a fost doar un vis...

Botezatu Ariana

STEAUA CRĂCIUNULUI

A fost odată ca niciodată, într-un ținut îndepărtat, regatul lui Moș Crăciun. Sărbătorile de iarnă se apropiau cu pași repezi, iar Moșul era din ce în ce mai nerăbdător să împartă bucurii copiilor ce-l așteptau cu drag.

Dar iată că, timpul trecea și mai rămăseseră doar trei zile până la marea sărbătoare. Elfii, de asemenea, îl ajutau pe Moș Crăciun la pregătirea cadourilor. Începuseră să pună o parte din daruri în sanie. Munca era în toi!

Renii dormeau în grajd, elfii își spuneau povești iar Moșul... Moșul citea o ultimă scrisoare primită de la un băiețel:

„Dragă Moșule,

Eu sunt Dănuț și nu mă cunoști, dar eu te știu pe tine dintotdeauna. Nu casa care stă să cadă m-a făcut să-ți scriu, nici pereții plini de mucegai și nici chiar ferestrele fără geamuri. În locul ușii e un carton, dar nici aceasta nu mă deranjează. Apa o aduc din munte, de la izvor, iar lemnele de foc din pădurea de la poalele acestuia.

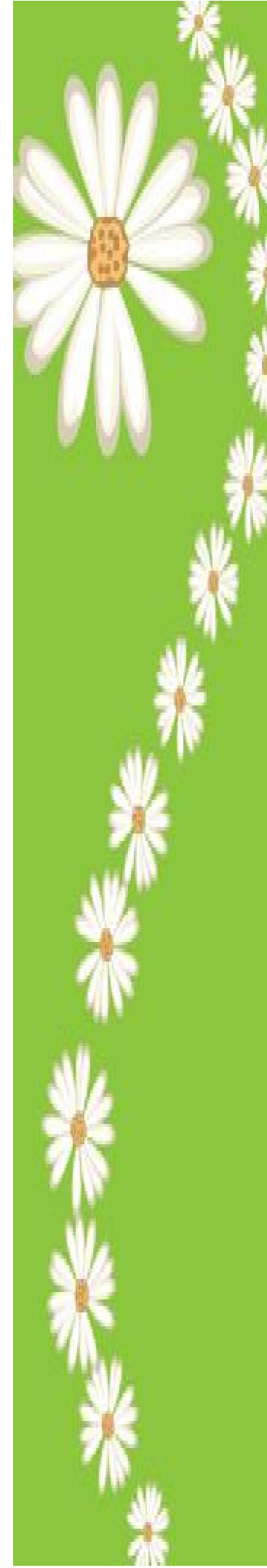
Nu lipsurile materiale m-au făcut să-ți scriu, deși alți copii de vârsta mea nici măcar nu și le imaginează. Acum trei ani am rămas singur. Părinții mei s-au ridicat la ceruri. Frați nu am. Sunt singur! Dragă Moșule, aș vrea să-mi aduci o familie!

Dănuț”

Bătrânul își scoase ochelarii. Șiroaie de lacrimi se rostogoleau neîncetat pe obrazii îmbujorați.

„Săracul băiețel! Trebuie să-i îndeplinesc visul!” gândi acesta.

Dar, peste noapte, în ținutul lui Moș Crăciun ajunse spiridușul Strică-visuri, furând Steaua Crăciunului, care deschidea atelierul bătrânului.

„Am reușit! Magia neagră m-a ajutat și de data aceasta! Fără steaua aceea, toată lumea va fi tristă, așteptând la nesfârșit venirea Crăciunului!” Spiridușul dispăru fără urmă printre mărețele fantome albe din pădure.

În dimineața următoare, Moșul se ridică din pat, se frecă la ochi, își puse pe nas ochelarii și se îndreptă spre ușă. Se opri în prag, privind stelute de nea ce cădeau într-o ploaie mărunță, acoperind pământul cu o mantie albă și strălucitoare.

Își luă haina cea groasă și înainta prin zăpadă până la atelier. Privi în sus. În ochii lui se putu citi imediat tristețea nemărginită ce-l cuprinsese.

„Vai de mine! Steaua Crăciunului a dispărut! Asta înseamnă că minunata sărbătoare nu va mai fi! O să dezamăgesc toți oamenii... dar mai ales pe... Dănuț...Trebuie s-o gălesc!”

Moș Crăciun nu mai stătu pe gânduri. Se duse în grajd și luă pe unul dintre cei șapte reni, Rudolf. Îi puse hamul fermecat și încălecă. Cei doi porniră ca vântul și ca gândul printre norii pufoși. La un moment dat, Moșul zise:

- Rudolf, va trebui să călătorim foarte mult! Ca să știm cine a furat Steaua Crăciunului! Haide! Spre tărâmul lui Strică-visuri!

- Mă tem că nu vom ajunge la timp! Mai sunt doar două zile până la Crăciun, zise Rudolf.

Deodată, Moșul își aminti de prietenul său, Vântul. Îl chemă din fluierul fermecat, rugându-l să scuture zăpada. Chemă în ajutor și stelele cerului pentru a-i lumina întreg pământul.

După un timp, renul exclamă:

- Uite-l pe spiridușul cel rău! Coborâm! Ca prin minune, acesta dispăru.

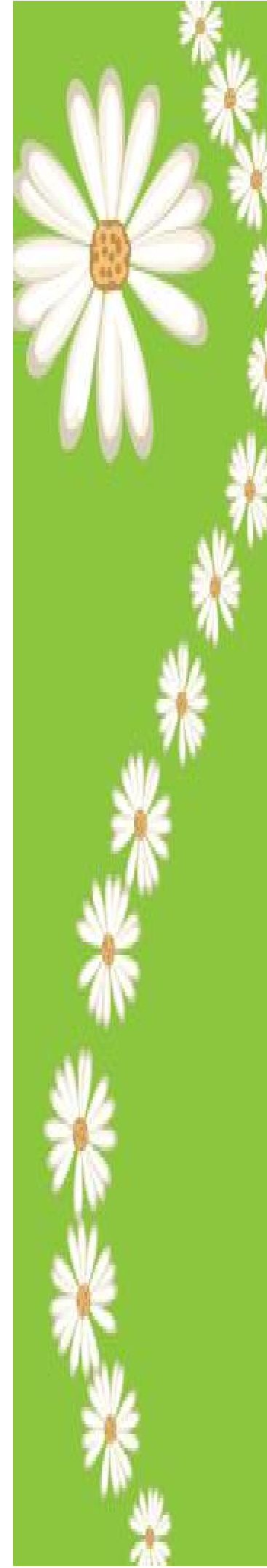
Cei doi se uitară în jur, căutându-l din priviri. La un moment dat, Rudolf auzi ceva. Zgomot de pași. Se întoarse imediat și-l zări pe Strică-visuri.

- Te-am prins! strigă el.

Micul hoț o lua la fugă prin pădure, având în urma sa pe Moș Crăciun și renul său. Dar spiridușul ajunse la o prăpastie, fiind nevoit să se oprească. Atunci bătrânul zise:

- Te rog, măcar o dată în viață fii bun cu ceilalți! Crăciunul înseamnă bunătate, înțelegere, iubire, iertare și..

- Cadouri! exclamă Strică-visuri.

- Te rog, dă-mi steaua magică, copiii se vor bucura nespus de mult.

Spiridușul stătu puțin pe gânduri. În cele din urmă spuse:

- Bine... fie...ai dreptate! Îmi pare rău că ți-am furat Steaua Crăciunului!
Iartă-mă!

Moșul zâmbi mulțumit. Rudolf și Moș Crăciun se întoarseră acasă cu steaua fermecată.

Bătrânul și-a petrecut următoarea zi numai în atelierul său, pregătind jucăriile pentru copii. Brusc, acesta își aminti de scrisoarea pe care o primise de la Dănuț. Oare cum putea să-i îndeplinească visul băiatului?

A doua zi, în zori, elfii încărcau sania Moșului cu sacii plini de cadouri minunate. Seara se apropia, iar toți copiii erau nerăbdători să-i viziteze Moș Crăciun, doar Dănuț, stătea zgribulit, într-un colț al camerei, lângă soba aproape dărâmată, încercând să se încălzească, negândindu-se la cadouri.

Deodată, liniștea din casă a fost străpunsă de un bocănit puternic. Foarte surprins, Dănuț se grăbi să deschidă...

Rămase fără cuvinte. În prag era Moș Crăciun. L-a sărutat pe frunte pe copil și l-a îmbrățișat.

- Știu totul despre tine. Toți copiii m-au rugat să le aduc jucării. Tu ai fost singurul care m-ai rugat să-ți umplu sufletul. O să te iau cu mine în tărâmul magic! Eu voi fi pentru tine și mama și tata, iar elfii mei îți vor deveni frați. Vei putea dăruia în fiecare an câte o părticică din dragostea nesfârșită pe care o porți în sufletul tău și altor copii și oameni care au nevoie de ea. De azi înainte vei fi ajutorul meu. Astfel, vom putea ajunge în mult mai multe locuri și vom putea aduce bucurie și fericire mai multor oameni.

De atunci, Moș Crăciun își mărește an de an echipa de ajutoare, oferind oamenilor din ce în ce mai multă bucurie.

Mateișescu Ioana

ÎMPĂRĂȚIA NUMERELOR

Undeva departe, peste șapte mări și șapte țări, în Ținutul Celor O Sută De Munți, se întindea o împărăție cum nu e alta, Sunya, în care exista o minunată cetate, Sifr. Acolo, trăia împăratul **Unu**, ce domnea peste supușii săi, mii de suflete loiale bunătății și generozității sale.

Acesta avea patru fii: **Doi**, **Trei**, **Patru**, **Cinci** și doar o fată, **Șase**, frumoasă cum nu e alta și adorată de toți curtenii. **Șase** era talentată și deșteaptă, jocul ei preferat fiind desenatul, căci lua un tăciune ars din soba și picta totul în jur în pătrățele, linii și puncte, totul legându-se în ceva ce doar ea înțelegea.

Prințesa a construit multe jocuri cu imaginația sa, precum și un joc din șaizeci și patru de pătrate albe și negre, cu care se jucau toți, un joc strategic de luptă: regele și regina, cei patru frați, cei doi nebuni ai curții și în față, cumiști și protectori, erau opt dintre cei mai buni soldați din garda regală.

Timpul trecea repede și, după optsprezece ani, **Șase** se pregătea pentru marele ei bal. Stătea pe balcon, gândindu-se la ultimele detalii, când, deodată, o tulumbă mare de fum negru, iscată de nicăieri, o ridică pe fată și o duse departe, unde nimeni nu-i putea da de urmă.

De departe, din peșterile celui mai înalt munte, Muntele Șapte Mii Treizeci și Opt, împăratul puse să-i fie adus vrăciul **Zece**, un bătrân cu barba de trei metri, ce trăia acolo de peste o mie de ani. El și-a studiat globul magic de cristal și a aflat că prințesa a fost răpită de cel mai rău vrăjitor din ținut, **Zero**.

Zero vroia să țină prințesa ascunsă în turnul său, în camera douăzeci și doi, cea mai ascunsă cameră a turnului, adânc construită sub pământ, pe care doar el o știa. Vrăjitorul avea și el o fată, **Nouă**, care avea tot optsprezece ani, dar nu era la fel de frumoasă și deșteaptă cum era **Șase**. **Zero** plănuia să o

transforme pe **Nouă** în prințesă și să o trimită în locul lui șase la bal, pentru a-și găsi alesul.

Când fata vrăjitorului a ajuns la bal, împăratul **Unu** și-a dat seama că ceva este în neregulă în acea seară, dar nu a vrut să își alunge veselie într-un moment atât de important.

Nouă a uitat că vraja tatălui său se destramă la ora doisprezece noaptea, și a continuat să danseze și să mănânce din toate bunătățile. Când ceasul a anunțat miezul nopții, fata a fost înconjurată de un fum alb și și-a dezvăluit adevăratul ei chip. A spus tot planul lui **Zero**, iar împăratului i s-a făcut milă de cei doi, căci trăiau în prea multă singurătate.

I-a chemat pe cei doi la palat, în următoarea zi, și și-a îmbrățișat dulce fata, iar balul s-a ținut din nou. **Șase** s-a îndrăgostit la bal de prințul Șapte, ce locuia în Împărăția Celor Zece Rubine, iar **Nouă** s-a îndrăgostit de **Patru**, unul dintre frații prințesei și, în cele din urmă, **Zero**, a devenit cel mai bun vrăjitor al palatului.

Căluțoiu Clarisa Eliana

IARNA

Încălțată cu pâslari mari, iarna a pornit prin munți și văi. Prin văzduhul cenușiu plutesc stelute mici și albe de nea ce acoperă pământul înghețat de frigul mânios. Drumurile par niște oglinzi poleite de soarele strălucitor. Copacii tăcuți sunt îmbrăcați în promoroacă. Vântul geme jalnic.

Din căsuța mea de la țară, de după fereastra înflorită cu broderii de gheață urmăresc copiii care fug de colo până-n colo, bătându-se cu bulgări. Unii fac mătăanii prin zăpadă, alții râd și fac mare haz. Pe uliță fetele se grăbesc să dea

viață unui om de zăpadă care se bucură de acest anotimp fabulos. Cei mai mulți se dau cu sania care merge pe pârtia bătătorită, alunecând ca o închipuire. Cei mici se bucură și ei de venirea iernii, cu lacrimi căzând de pe sănii. Totul este plin de viață !

Pe neașteptate, seara se așterne și toți încep să se retragă la casele lor. Gerul a pus stăpânire pe sat și s-a lăsat o liniște apăsătoare. Totul este o întindere tăcută și albă.

Ninge, ninge, ninge iar... ninge ca-n povești.

Iarnă, iarnă, te rog mult, nu pleca !

Sulugiu Mihnea

MIRACOLUL

Îmi amintesc cum demult, într-o zi de vară, am văzut ceva care nu credeam că se va întâmpla vreodată. La țară, aveam un câine și o pisică. Pisica se numea Monți, iar câinele Lăbuș. Cei doi se înțelegeau foarte bine, mâncau unul lângă altul și dormeau împreună. Dar desigur, nu acesta este miracolul. Din păcate, ceva mai târziu, Lăbuș, paznicul casei, a murit de bătrânețe. Atunci mi-am zis: „Cine va mai apăra curtea de alți câini?” Nu a durat prea mult timp să aflu răspunsul.

Într-o bună zi, eram în curtea casei și uitasem poarta deschisă. Cel mai fioros câine de care mă temeam, intrase în curtea noastră. Nu puteam să-mi strig părinții, deoarece erau departe în grădină și nu puteau să mă audă. În acel moment, pisoiul Monți, ce lenevea la umbra unei tufe de trandafiri, își arcuiește spatele zburându-și blana și brusc sare în fața câinelui. Buimăcit, câinele nu apucă să-și dea seama ce se întâmplă că pe botul lui, deja curgeau stropi de

sânge de la ghearele ascuțite ale lui Monți. Schelălăind, o rupe la fugă pe drum, cu pisoiul pe urmele lui.

După câteva clipe, Monți se întorcea agale în curte ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat, reluându-și leneveala la umbră.

Uimit, m-am apropiat de el, l-am mângâiat și i-am spus: „De astăzi, tu Monți ești paznicul casei !”

Dacă Monți a reușit să pună pe fugă un ditamai câinele, pentru pechinezii care intrau în curte, era vai de blana lor. Cu toate acestea, Monți era un motan blând, care spre deosebire de alte pisici, nu agreea să stea în casă. Pentru mine, Monți a rămas un pisoi de neînlocuit.

Manciu Tudor Andrei

PRIMĂVARA

Frumoasa și dulcea primăvară a sosit !

Natura reînvie și oamenii gospodari ară ogoarele. Totul este învăluit în mantia de lumină a soarelui care mângâie blând pământul. Bolta albastră a cerului se oglindește în apele limpezi ale râurilor. Zilele sunt mai blânde și mai lungi, iar nopțile sunt mai scurte.

Un covor multicolor de floricele s-a așternut peste tot. Câmpurile și dealurile au înverzit, iar livezile se pregătesc să dea în floare. În păduri, mușchiul copacilor e moale ca o pernă de puf, iar brazii care abia și-au lepădat mantia de nea privesc mândri către soare. În desișuri, a albit floarea ghiocelului și un parfum ușor de toporași se răspândește la adierea vântului din amurg. Fluturii zburdă, albinele harnice își încep dulcele zumzet printre flori. Gândăceii și cărăbușii dorm la soare, dezghețându-și aripioarele și piciorușele. Păsările călătoare par niște vâslași pe marea cerului albastru. Rândunica cea veselă și turtureaua ciripesc în deschiderea marelui concert al primăverii.

Cu pelerina plină de lumină, primăvara împarte din pocalul ei tinerețe, voioșie și culoare.

Nicholas Ilincioiu

CĂLĂTORIE PRIN LIVADĂ

Septembrie este prima lună din anotimpul toamna. Într-una din zilele cu soare, ne propunem să facem o călătorie prin livada bunicilor pentru a culege fructele.

Toți cei șase membri ai familiei, împreună cu doi verișori și trei vecini, ne-am hotărât să culegem fructele zemoase, care ne îmbiau să intrăm în livadă.

A doua și a treia zi, munca era în toi. Contemplând minunea naturii, am început să numărăm pomii: opt meri roșii ca focul, șase peri cu fructe aurii și parfumate, unsprezece gutui cu fructele îmbrăcate cu puf galben. Toți pomii sunt așezați pe câte șapte rânduri.

Ne-am pregătit cu douăzeci de coșuri, cinci găleți, iar în zece cărucioare am luat cincizeci de lădițe.

Culesul a început cu voie bună la ora nouă dimineața. În depărtare, observ pe fratele mai mare, care are nouăsprezece ani. El este primul care umple cele zece lădițe. Cel de-al doilea este unul din verișorii mei. Îl ajut să golească fructele în coșuri, după care ne așezăm la umbra primitoare a unui măr.

Fără să ne dăm seama, umbrele înserării coboară peste livada înmiresmată de parfumul fructelor și al entuziasmului nostru.

În cea de-a treia zi, călătoria se încheie, iar noi ne bucurăm de roadele bogate, pe care le primim cu mare bucurie. Sperăm ca și anul următor să fim binecuvântați cu asemenea momente trăite din plin!

Radoescu Mihai

SCRISOARE PENTRU BUNICI...

Școala e pe sfârșite, iar eu voi veni la voi. Abia aștept să vă văd din nou ochii blânzi și mângâietori, să vă aud iarăși graiul și să-mi citiți din cărțile lui Alecsandri, preferatul meu, sau să vă citesc eu vouă, dacă sunteți obosiți. Abia aștept, bunico, să-mi împletești iarăși părul în codițe... Abia aștept! Abia aștept!

O lume perfectă... Într-o lume perfectă ar fi toamnă, și iarnă, și primăvară și vară, toate într-o singură... zi. Astfel, *primăvara* m-ar putea încânta mereu cu glasul ei cristalin. Ea adoră să ne impresioneze cu ghiociei, viorelele sau toporașii ei. Îi mai place să se joace cu toți copiii care îi ies în cale să se dezmoștească. Sufletul ei e mai frumos decât florile pe care le învie, iar rochia, ei bine, rochia pe care o poartă are cusută natura ce o creează.

Vara ne încălzește sufletul mereu. Are părul galben ca un chihlimbar, ochi albaștri de topaz, iar rochia ei e țesută din zâmbetele copiilor. Îi place mult să picteze cerul cu lumină pentru ei.

Toamna are sufletul schimbător. Mereu mă impresionează cum fură tristețea tuturor și colorează cu ea frunzele moarte. Astfel ne pare făurită dintr-o ploaie nesfârșită de frunze ruginii.

Iarna îngheață lacrimile de fericire ale mamelor ce-și privesc fericite copiii, își țese din ele mantia de stele, iar apoi le lasă primăverii să creeze noua viață.

Asta îmi doresc eu într-o lume perfectă... Să fie și toamnă, și iarnă, și primăvară și vară, toate într-o singură zi...

Întrebare:

Tu, ghiocel mic și plăpând,
De ce-ai venit azi pe pământ,
Cu diamantul aplecat
Și cu frunza de smarald ?

Manolache Iuliana

VARA CARE A TRECUT...

Toamna a venit cu alai de frunze ruginii în caleașca ei aurie.

Dar vara... vara care a plecat... care a strâns păsările de pe cer, a ascuns soarele în nori și a lăsat toamna să picteze totul cu auriu și ruginiu. De ce nu a mai rămas? Nu îi plăceau copiii care cântau și dansau veseli pe câmpii sau cântecele păsărelelor? Cum să nu fie mișcată de toate acestea?

Ciontu Alexia

TOAMNA

În sfârșit a sosit toamna pe plaiurile noastre! Ea ne-a adus cu multe bogății, roadele pământului. Vremea se răcește iar oamenii trebuie să se îmbrace cu haine mai groase. Copiii sunt nerăbdători, întrucât reîncep școala și își revăd colegii.

Toamna, natura își schimbă culoarea în auriu, căci copacii își îmbracă haina lor galbenă, scuturându-și frunzulițele multicolore și formând un covor numai bun de admirat.

Păsările călătoare pleacă în țările calde. Animalele sălbatice încep să își strângă hrana pentru iarnă și să își pregătească vizuinile pentru gerul năprasnic ce le așteaptă.

Toamna este un anotimp foarte frumos, datorită tuturor bogățiilor, pe care ni le oferă.

Dănila Bogdan

PRIMĂVARA

Primăvara este anotimpul de o rară frumusețe, este gazda primitoare a tuturor animalelor și a păsărilor călătoare care se întorc din depărtări, învelind pădurile cu triburile lor fermecătoare.

Natura primește de veste de la clopoței fragezi, cu capetele plecate, ce stau într-un firicel subțire și crud, sub lumina soarelui, numiți „vestitorii primăverii”.

După apariția ghiocelor albi și a celorlalte flori: viorele, toporași, toată natura care până acum părea tristă și uitată se trezește la viață.

Suntem bucuroși că în acest anotimp putem să facem mamelor noastre, fiind cele mai gingașe ființe de pe pământ, o bucurie, cu ocazia zilei de 8 Martie.

În acest anotimp, razele mângâietoare, timide și reci ale soarelui, se strecoară printre coroanelor arborilor triști.

Pădurea umedă este tăcută, copacii se îmbracă în straiul lor verde și strălucitor, schimbându-și înfățișarea posomorâtă.

Primele găze, cu aripile încă, încep să mișune, fluturii și albinele zboară din floare în floare, umplând văzduhul cu zumzetul plăcut.

Rândunicile și berzele se întorc la cuiburile vechi, încercând să le refacă. Cucii și privighetorile sunt vestiții mari ai primăverii, și pornesc să vestească sosirea ei.

Pe dealuri, se văd petece verzi de iarbă fragedă ce acoperă pământul umed, iar pe câmp, oamenii încep să are, punând sub brazdă sămânța care, ulterior, va rodi.

Pretutindeni, glasurile cristaline copiilor răsună în poienițele gătite pentru acest anotimp frumos și drag tuturor, sub lumina caldă a soarelui ce pătrunde în sufletele lor.

Câtă animație, câtă bucurie peste tot locul, este primăvara, cu răcoarea, miresmele și aerul curat ce ne învăluie plăcut.

Rădoescu Mihai

MUNTELE

Muntele, un paradis al zăpezii, este cel mai frumos loc în care m-aș putea afla! Totul pare magic. Lui îi dă binețe Soarele în fiecare dimineață. Vântul pare că îl mângâie iar plantele îi dau viață. De acolo de sus, brazii mândri privesc peste lume și văd ceea ce vedem și noi: viața.

Eu știu acum sigur că muntele și prietenii lui sunt fericiți!

Manolache Iuliana

IUBIREA, SENTIMENT SFÂNT

Iubirea! Un sentiment ce trezește multe amintiri. Îmi trec multe persoane prin minte când mă gândesc la iubire. Mama, tata, Dumnezeu sunt cele trei persoane dragi mie. Sub cununa dragostei mă aflu. Știu să iubesc oamenii care mă privesc cu dragoste, care îmi sunt alături.

Dar câteodată mă întreb ce este iubirea? Cum o poți avea și cum o poți dărui? Mama m-a ajutat să aflu, dar Dumnezeu mi-a arătat drumul. Pe Acesta Îl răsplătesc cu cel mai de preț dar, iubirea.

Nu trebuie să iubim doar cu vorba ci cu sufletul, cu inima, cu ce avem noi mai de preț. Eu cred că dacă ne iubim aproapele Îl iubim și pe Dumnezeu.

Viața pământească este una pregătitoare pentru Împărăția Cerurilor. Cu toții trebuie să fim pregătiți pentru asta.

Cum Îi arătăm lui Dumnezeu că Îl iubim? Cu siguranță prin comportamentul nostru față de semenii. Iubirea pentru părinți este unică, nemărginită, dar diferită de iubirea pentru Dumnezeu.

Iubește-L pe Dumnezeu, iubește-ți părinții și vei fi răsplătit cu iubire!

Ghilici Ștefania

O ZI PLOIOASĂ DE TOAMNĂ

Este o zi rece de toamnă. Încă de dimineață, a început să cadă din cerul plumburiu o ploaie mărunță și mohorâtă. Stropi mici și grei se prăvălesc neconținut spre sol, într-un ritm infernal, de zici că ar fi vrut să înece toată natura.

Plouă fără o clipă de pauză, încât nu ai cum să nu te întrebi unde a fost strânsă toată această apă. Oare în văzduhul gri-cenușiu plin de nori triști se afla un ocean la fel de mare ca acelea de pe pământ?

Solul era deja îmbibat cu apă, iar bălțile au apărut peste tot. Pe străzile pustii ale orașului niciun trecător nu se încumeta să dea piept cu ploaia rece de toamnă. Alungați de vremea rea, oamenii stau pitiți după zidurile călduroase ale caselor și privesc pe geam furia cu care natura înțelege să se exprime. Din când în când câte o mașină sparge ritmul stropilor, astfel că sunetul înfundat al ploii trece în plan secund.

După câteva minute atmosfera se umple de zumzetul picăturilor de ploaie, bătând supărați în ferestre. Cu siguranță, suflarea de pe pământ aștepta cu nerăbdare momentul în care forța ploii va slăbi. Doar nu e un izvor nesecat al stropilor?

Denisa Bîrsăscu

IARNA

Iarna vine și clădește tărâmul înghețat,
Care, pe loc, pe toți ne-a fermecat.
Vifornița șuieră amenințător,
Clădind un peisaj monocolor.

Iarna s-a așezat liniștită,
Scăpată de sora ei afurisită.
Nostalgică, ea dintr-o dată plânge,
Din ochii ei, curg lacrimi de sânge.

Și sângele se preface în steluțe argintii,
Ce cad într-una pe câmpii.
Și se transforma în troiene vii,
Poienele nu mai apar pustii.

Brazi falnici tremura de frig,
De teamă, păsările nu mai simt nimic.
Totul e rece, sumbru-ntunecat,
Iarnă, oare, mai ai tu mult de stat?

Cismaru Daria

O ZI DE NEUITAT

Într-o dimineață lină și limpede de primăvară, copacii dansau după spusele vântului, coregrafia naturii.

Eu eram în casă, mă gândeam. Mintea mea era inundată de întrebări fără răspuns. M-am hotărât să ies afară, să mă plimb prin livezile înflorite în conuri. E sărbătoare, iar sufletul meu simte alături de natură. Natura se dezmoștește, trăiește.

Deodată, o buburuză s-a pus pe mâna mea. Era roșie ca sângele cu pete negre, parcă de ciocolată. Simțeam că-mi va aduce noroc!

M-am plimbat în continuare, visătoare. Am văzut pe cer o pasăre mare, era un vultur. Mi-a făcut cu ochiul; poate-l durea. Am mers mai departe. Am văzut un tron din flori. Dar ce frumoase erau florile! Roz, dezvăluind primăvara, albastre ca un cer senin, galbene ca soarele vesel și una de un roșu aprins. M-am așezat. Mă simțeam regină peste natură, sărbătorită de parfumul florilor! Buburuza a revenit, urmată de o rândunică mai timidă și câteva flori de cireș.

Parcă mă simțeam una cu natura. Eram natura însăși!

Popescu Nicola

NOAPTE

Mă uit la cerul înstelat,
Totu-i un vis întunecat.
Natura parca a murit,
Florile s-au vlăguit.

Noaptea a ras tot ce-i stătea în cale,
Nici urmă nu mai este de scăpare.
A ascuns și florile de pe pământ,
Le-a pus pe cer, într-un loc sfânt.

A luat lumina soarelui auriu
Și a făcut din el astru pustiu.
Codrii au devenit tăcuți și seci
Iar apele pustii și seci.

Mă uit în depărtare,
Dar nu văd alinare.
Și nici o pasăre din zare,
Nu are urmă de culoare.

Cismaru Daria Georgiana

RENAȘTEREA NATURII

Cel dintâi dar al vieții îl oferă primăvara! Un cuvânt simplu, dar fermecat de
vrăjile renașterii.

De sub plapuma de nea se zărește un ghiocel plăpând, alb, ce semnifică puritatea. Un alt dar este Mărțișorul, împletit din fire vrăjite, albe și roșii.

Albul semnifică puritatea primăverii, naivitatea unui simplu anotimp, iar roșul semnifică sângele voinicului ce ne-a apărat în luptă.

După cum spune legenda, sângele s-a împletit cu zăpada formând armonie și iubire sub cununa primăverii.

Când ne gândim la luna Martie, o înfiorare caldă ne mângăie, trezind multe amintiri. Eu o consider magică, datorită trecerii gerului amar la căldură, la prima rază de soare, amintită de mulți oameni.

Copacii îmbracă din nou haina verde, binecuvântată, lăsând în urmă zâmbete. Florile urcă sus pe deal, lăsându-se pe mâna soarelui ce le dezmiardă cu stropi de căldură.

Fluturii își expun aripile pictate cu grijă, animalele se trezesc și ies din bârloguri. Albinele și furnicile, atinse de Dumnezeu se pun pe treabă.

Bolta cerului este din nou senină lăsând din când în când nori de vată să picure stropi de ploaie rece pentru natură.

Dincolo de aparențe, există locuri atinse de portalul făgăduinței!

Ghilici Ștefania

“NOAPTE ÎNSTELATĂ”

Pictorul Vincent Van Gogh își oglindește sufletul în această operă de artă, parcă având încredere în oameni și în el însuși.

Tânguirea caldă a culorilor mângăie peisajul ce adormise sub bolta cerului care își pusese în păr stele de aur.

„Noapte Înstelată,, te duce cu gândul la întunericul cerului ce este și un astru stăpânitor asupra întregului peisaj. Te mai duce cu gândul și la un cer

neacoperit cu nori, adică la pacea eternă peste ținuturi și liniștea nopții ce ajunge până în adâncul sufletului omenesc. Aici, figurile de stil sunt, de fapt, însuși mâinile pictorului, deoarece ele domnesc peste culori și imaginație.

Fiecare strop de culoare este trecut prin filtrul sensibilității și al originalității. Luminițele din zarea întunecată sunt fericite de venirea nopții unde ele strălucesc mai tare ca niciodată.

Unsprezece stele pictate cu auriu și o lună dau sclipirea intensă de care avea nevoie peisajul.

Ghilici Ștefania

IARNA

Iarna! Câte înfiorări reci îmi trec prin corp, câte gânduri, amintiri îmi trec prin suflet! Ce cuvânt mirific, câte sentimente îți poate trezi, și până la urmă este doar un anotimp. Ce este atât de special la el? Ce ascunde?

După ce stelele mor înghețate sub privirile cerului înmărmurit, se aștern încet, încet pe pământul rece ca o plapumă de argint, ce scârțâie sub picioare.

A doua zi, casele deja dorm obosite, acoperite cu o perdea de lumină albă, să nu le fie frig. Noaptea, bolta cerului îngheață, lăsând bucăți din el să se desprindă transformându-se în țurțuri de cristal.

Cerul se uită în oglinda apelor cristaline, lăsând luna să conducă de această dată stelele spre cununa înghețată de timpuri reci.

Călătoria de la stadiul de un peisaj simplu la ceva frumos, cu bucăți de gheață, fulgi, zăpadă și căldura sufletului, pe scurt, două zile înghețate prea repede!

Ghilici Ștefania

CUVÂNTUL ESTE ICOANA SUFLETULUI

Primul cuvânt pe care îl rostim e „mama”. El face introducerea în lume.

Este liantul dintre sufletul copilului și cel al mamei. E strigătul din străfundul sufletului pur și vocea unirii lumii văzute cu aceea nevăzută a omului.

Sufletul e comoara ascunsă în om. Poate el transcede timpul cu ajutorul cuvântului? Cu siguranță o parte din el. Rostirea fiecărui cuvânt e o parte din suflet e oglinda sa, iar sufletul e însuși omul în călătoria sa nesfârșită între spațiu și timp.

Cuvântul e icoana sfântă a sufletului transmisă cu dragoste dumnezeiască semenului nostru.

Mateișescu Ioana

VARA

Un colț de natură îmi aduce aminte de clipele din copilărie.

Era un loc care îmi plăcea cel mai mult, un izvor cu apă limpede și cristalină care te reflectă ca o oglindă. Noaptea, acele nopți calde de vară mă conduceau privirea la cerul plin de stelele argintii.

Dimineața, răsărit dulce, fermecător și alb te îndeamnă să te scoli, spunând:

- Bună dimineața, mică vietate! Este timpul să-ți deschizi ochii și să începi o nouă călătorie împreună cu natura!

Prin ferestrele deschise se revarsă lumina arzătoare de vară, asemenea unei ninsori de aur. Priveam cu atenție. Mănunchiul strălucitor al razelor de soare se răsfirea din înalt. Soarele toarnă peste lume jar.

Ciripitul păsărelelor umplea cerul cu o bucurie neînțeleasă de minte, ci doar de suflet. Siluetele munților străjuiau zarea. În depărtare, cirezi de vaci

acopereau câmpia iar un dulce vânt învăluia natura înflorită, făcând ca toate florile să se închine pământului.

Gâze de tot neamul zburau grăbite explorând aerul iar fluturi albi roiau într-un dans nebun, într-un dans frumos și amețitor.

Mirosul copilăriei mele este legat de acest anotimp, vara.

Ioana Mateșescu

CARTEA, FEREASTRĂ SPRE LUMINA SUFLETULUI

Seara mă prinde din urmă și mă învăluie cu răceala ei. Privesc luna, care a pus stăpânire pe cerul nopții, și o urmăresc umblând pe misterioasele cărări ale stelelor.

Încet, îmi îndrept pașii spre sala cea mare a Palatului Viselor. În mijloc se află o masă uriașă pe care este o carte. Deschid cartea și aceasta mă atrage, ca un magnet, între filele ei. O lumină puternică mă poartă într-o lume magică. Privesc peisajul alb care mă înconjoară. Este frig. Lacrimile înghețate ale iernii se prind în vârtejuri imense. Vântul modelează norii, dându-le forme ciudate.

Fulguiește cu picături uitate de vreme. Prind una în palmă și observ că este un cuvânt. Acesta se deschide sub povara sentimentelor mele. Lumina cuvântului se sparge, apoi, în mii de cioburi. Totul este atât de ciudat, încât mă sperie. Rătăcesc într-un lan de cuvinte și, când pășesc, ele se tocesc. Încerc să le pronunț, dar ele nu vor: dispar într-o clepsidră în care timpul le îngheață. Privesc spre cer și văd cum văzduhul încremenește deasupra lumii. În mijlocul acestei pustietăți reci, de cuvinte fără înțeles, văzându-mă neputincioasă, încep să plâng. Lacrimile mele declanșează o ploaie albă de cuvinte. Picăturile, ajunse pe pământ, dau naștere unor minunate fire. Acestea cresc și, în câteva clipe înfloresc, eliberând cuvinte multicolore.

Zâmbesc. Aripi nevăzute mă poartă, parcă, printre ele; plutesc, orbită de magia lor. Acestea zboară cu foșnet de mătase, ca fluturii. Doar privind, înțeleg misterul: cuvintele dispăreau pentru că nu erau simțite, trăite, plânse, prețuite. Mă opresc apoi la un singur cuvânt, pe care îl rostesc abia auzit, de teamă să nu-l fure cineva care ar putea pândi după acest colț de lume. Acest cuvânt magic este: CARTE. Da, aici trebuiesc reunite toate cuvintele, pentru ca ele să aibă un sens special. Da, cartea este un izvor de bucurie și alinare pentru suflet.

Deodată, clilesc somnoroasă. Strâng la piept cartea care s-a odihnit sub mâna mea. Îmi este dragă. Fără ea, fără această fereastră, nu aș putea să cunosc trecutul, să înțeleg prezentul și să privesc cu încredere spre viitor.

Dănescu Cristina

DRAMA

Toată lumea părea agitată în mijlocul lunii lui Cuptor. Oare de ce toată lumea se agită atât? E vară. Cine își mai permitea să muncească atunci când până și soarele abia mai strălucea la venirea serii? Și cine își permitea să-și trimită copilul la cumpărături, când puteau la fel de bine să-l lase acasă, captiv în al său calculator? Ați ghicit, părinții mei. Trebuia ca eu să car acele cumpărături, dar mai rău, trebuia să stau la acea coadă infinită.

În sfârșit, după zeci de minute de așteptare, am reușit să cumpăr tot ce trebuia și s-o iau la fugă spre casă, sperând că voi scăpa de plictiseală măcar pe drumul de întoarcere. „Părinții mei vor plăti în plus pentru asta, deoarece restul de la plata cumpărăturilor nu-mi va ajunge pentru această plictiseală pe care a trebuit s-o îndur. N-a meritat să ies din casă!” mi-am zis eu în gând, neștiind că, de fapt, totul urma să se schimbe.

Pe când mă îndreptam spre blocul meu, am auzit o voce venind din apropiere:

- M-am săturat, ne despărțim!
- Dar... iubito... i-a răspuns o altă voce.

Pentru o clipă am crezut că o persoană în vârstă care nu mai auzea bine din bloc a dat volumul la maxim la una din telenovelele la care se uita, dar apoi m-am uitat în dreapta mea și am văzut, printre puținii pomi din fața blocului care au rămas netăiați, un cuplu de adolescenți.

- Ți-am zis, ne despărțim și nu îmi pasă de ce spui!
- Dar... eu te iubesc din toată inima...
- Iar eu acum te urăsc din toată inima!
- Scumpa mea...
- Să nu te aud!

Priveam întâmplarea, ascunsă după un copac, cu teama că ei vor descoperi că toată drama lor are și ceva audiență (probabil mai multă decât dramele de la televizor).

- Plăcînțica mea...

- Și nu mă lua cu d-astea!

Abia mă abțineam să nu izbucnesc într-un râs prostesc. Acest spectacol era mult mai bun decât telenovelele din reality show-uri. Însă nu mai puteam privi mult, deoarece trebuia să mă întorc acasă deoarece părinții mei aveau nevoie urgent de cumpărături și deja întârziaseam. Am rămas doar cu speranța ca într-o zi să pot vedea acest spectacol în reluare.

Fariseu Teodora

ÎMPĂRĂȚIA FLORILOR

Era odată ca niciodată o împărăție săracă, un ținut al spinilor. Într-o zi minunată, crăiasa Aurora a transformat acel tărâm fără viață într-unul minunat, numit *Împărăția florilor*.

În acel tărâm, anotimpurile Vara, Primăvara și Toamna veneau cu bogățiile lor pentru a-l înfrumuseța. Sora acestora, însă, Iarna a înghețat sufletele micilor flori. Pe cât era de frumoasă, pe atât era de nemiloasă. Un fulgușor de nea, uitat de crăiasa gheții, a dansat ușor pe cer până a ajuns pe o petală înmiresmată a unei flori sfioase.

- Mică floare, de ce nu mai zâmbești?

- Dragă prietene, Iarna a înghețat sufletele tuturor florilor din împărăție. De aceea nu mai pot zâmbi ca altădată.

- Dar Iarna nu este rea, chiar dacă pare. Dacă i se va oferi dragoste, sufletul ei de gheață se va topi. Aceasta, însă, va duce la... dispariția mea. Nu te întrista, te rog! În orice suflet bun vei privi, mă vei regăsi.

Popeangă Bianca Maria

REALITATE ÎNTR-UN VIS

Era o după-amiază caldă de primăvară.

Soarele își revărsa prietenos razele plătând, ce păreau că abia mângâie pământul umed și obosit de povara iernii. Cuprinsă parcă de moleșeala primăverii, m-am așezat pe o bancă. Pretutindeni răsună simfonia naturii, zumzet de albine, pomi în floare, verdeță, ciripit de păsărele.

Deodată, am auzit glasuri vesele de copii, râsete și pași repezi pe aleile înșorite. Mi-am dat repede seama că era vorba despre un grup de școlari veniți în parc cu doamna învățătoare. Din mâinile lor zburau hârtii de ciocolată, pungi de la bomboane ori pufuleți, sticle goale de plastic ce purtau etichete colorate.

Priveam spre ei cu ochii mirați, iar la un moment dat... ce văd? Pe marginea unei alei, o hârtie zdrențuită, ruptă dintr-un caiet, se chinuia să se ridice, însă ... nu reuși, pentru că o sticlă goală de cola, împinsă de vânt, o răsturnă din nou. Le auzii apoi pe amândouă cum se îndemneau să se ridice și să-i prindă din urmă pe copii. O adiere lină de vânt le ajută puțin, apoi o altă adiere aduse de prin preajmă mult mai multe gunoaie și deșeuri, astfel încât nici nu ziceai că ești în parc. În câteva minute, porniră toate năvală, într-un foșnet asurzitor, vrând parcă să prindă neapărat grupul. Le priveam cum înaintau grăbite și strigau tot mai tare: Păstrați curățenia! Nu aruncați gunoaie! Reciclați!

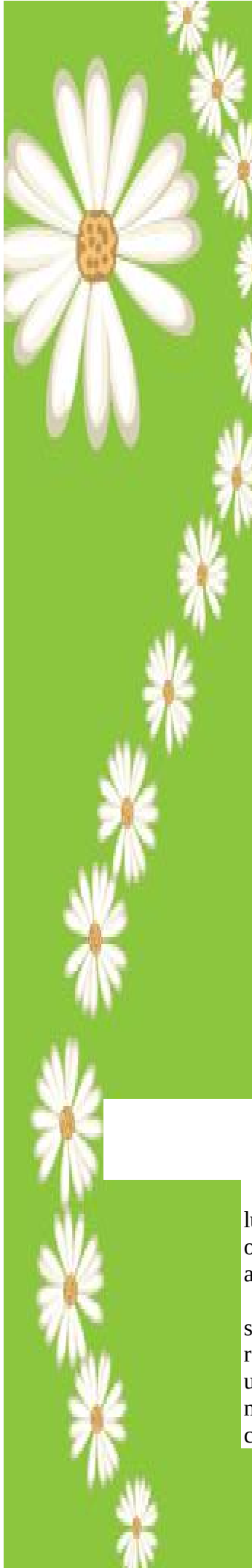
Am tresărit, am aruncat o privire spre fereastră, am văzut că era încă întuneric și mi-am zis.... a fost doar un vis, dar, în același timp, o realitate într-un vis! Mi-am adus atunci aminte că prin toate parcurile văzusem scris, din loc în loc, pe tăblițe mici de lemn acele cuvinte, care încă îmi răsunau în urechi și, cu toate astea, pretutindeni zac mormane de hârtii, cartoane, sticle de plastic etc.

Eu am doar 10 ani și știu că am încă foarte multe de învățat, așa că m-am ridicat din pat și am luat dicționarul să văd ce înseamnă exact cuvântul "reciclare". După cum mărturisesc dicționarele, reciclarea înseamnă colectarea separată a deșeurilor (hârtie, plastic, sticlă), curățirea și prelucrarea acestora în alte bunuri identice sau diferite.

Am înțeles atunci ce rost au și cele trei containere de la capătul străzii mele, pe care scrie mare - Plastic, Hârtie și Cartoane, Sticlă. Deci, tot ce vom depune acolo, va merge din nou la fabrică și va fi transformat în altele noi. Foarte interesant!... dar, oare, toți oamenii știu asta?

În ziua respectivă am citit mult despre această temă și am aflat lucruri interesante. Spre exemplu, sticla poate fi reciclată la nesfârșit fără să-și piardă din calitate. Dacă mergem împreună pe drumul sticlei, vom vedea că, odată ajunsă la fabrică, ea este sortată pe culori, curățată și băgată în cuptoare. Sticla topită este turnată apoi în fel și fel de forme, obținându-se astfel nenumărate obiecte, pe care le regăsim strălucind pe rafturile sau în vitrinele magazinelor: pahare, vase, căni etc.

Plasticul poate fi și el reciclat, de la sticle goale tip PET până la borcane, farfurii, caserole, pungi și oricare alte ambalaje. Și plasticul se colectează

separat, după care își urmează drumul spre fabricile de reciclare, unde se transformă în fulgi de plastic.

Din aceștia iau apoi naștere jucăriile din pluș și plastic, fibrele pentru covoare și confecții, carcase pentru casete și CD-uri, accesorii pentru birou și multe altele.

Hârtia, care în trecut era atât de rară și foarte prețuită, acum o vedem tot mai mult aruncată peste tot. Banalele ziare, revistele, ambalajele din carton, cărțile, caietele și multe alte produse din hârtie pot fi reciclate pentru a fi obținute altele noi. Și ele se colectează separat, apoi sunt trimise la fabricile de hârtie, unde așteaptă să fie din nou transformate în hârtie reciclată. Aceasta se întoarce iarăși pe drumul de unde a venit, urmând să ia forma acelorași ziare, pungă, plicuri, cărți, caiete, cartoane, etc. Însă hârtia nu poate fi reciclată la nesfârșit; de aceea trebuie să o folosim cu grijă. Cum? Folosim ambele fețe ale unei pagini, nu rupem foi ca să ne jucăm, nu o aruncăm în foc!

M-am gândit apoi la un singur lucru: ce-ar fi dacă nu am mai scrie pe caiete și l-am întreba pe Nică al lui Creangă cum scriau atunci copiii pe tăblițe? Ce-ar fi să nu se mai tipărească nici cărți? - le avem acum la îndemână în format electronic. Chiar și notele ar putea fi puse într-un catalog electronic de către doamna noastră învățătoare. Deci, cu puțin efort, s-ar putea și ... fără hârtie! Atunci nu ar mai fi nevoie să tăiem copacii, să distrugem pădurile, aerul s-ar îmbogăți și s-ar reface stratul de ozon din atmosferă.

În cele din urmă, am înțeles că fiecare dintre noi este responsabil pentru deșeurile pe care le produce. Nu putem arunca orice, oriunde, nu putem fi indiferenți la ce lăsam în urmă. Trebuie doar să vrem și să ne pese, respectând cea mai simplă regulă - Nimic nu se pierde, totul se refolosește, deci, se reciclează!

Reciclarea înseamnă respect pentru lege și pentru noi înșine. Reciclăm pentru că fiecare dintre noi are dreptul să respire aer curat, să se plimbe prin parcuri și păduri îngrijite. Reciclăm pentru a economisi energie, pentru a reduce cantitatea de gunoi, pentru a proteja mediul înconjurător.

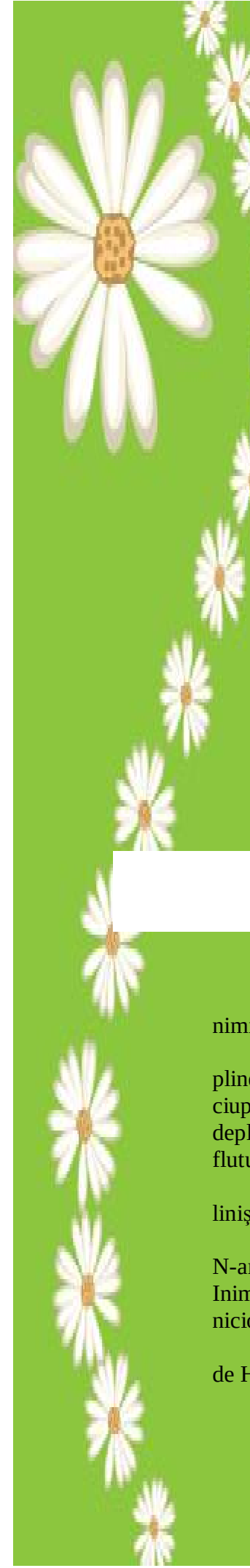
Poți fi chiar tu primul care arată că îi pasă!

GARCEA MIRUNA DOMINIC

DESTIN

Plouă. Andrei se uită pe geam. Mereu, când plouă, Andrei face același lucru. Parca ar vrea să numere stropii de apă. Noi, ceilalți, ne jucăm. Nu îi observăm nici absenta, nici prezenta. Doar uneori, când vrem să facem băză și nu avem de cine, îl băgăm în seamă pe Andrei.

Doamna profesoară intră în clasă. N-o lăsam să strige catalogul. O rugăm să ne dea voie să-i oferim cadouri, cu ocazia zilei dumneaei de naștere. Rând pe rând, desface fiecare cadou, se bucură pentru el și ne pupă. Pe al lui Andrei îl lasă ultimul. Aproape că se temea să-l desfacă. Arăta jalnic. Era învelit într-o hârtie mototolită, chiar pătată. În cele din urmă, doamna se hotărăște să se uite și în cadoul lui Andrei. Scoate o sticlă de parfum pe jumătate goală. Noi izbucnim în

râs. Cum să-i dai cuiva un cadou folosit? Pe măsură ce noi râdeam, doamna se înnegrea la față. Mai scoate și o brățară, din care lipseau unele pietre.

Doamna țipa cum n-am auzit-o niciodată. Am încremenit toți. Nu mai auzisem o voce atât de ascutită:

- Andrei, nesimțitule! Îți bați joc de mine? Nu ai învățat până în clasa a șasea cum se face un cadou?

- Doamna, vă rog să mă iertați! Dar acele două obiecte sunt cele mai valoroase din viața mea. Parfumul și brățara sunt obiectele pe care mama mea le-a îndrăgit cel mai mult.

Doamna încremenește. Nu-și mai mișcă nici ochii. Se uită fix spre Andrei. În clasă e o liniște cum n-a mai fost niciodată. Nici nu se mai respiră. Într-un târziu, doamna, cu glas blajin, chiar timid, aproape șoptit, îl întreabă pe Andrei:

- Mama ta a murit?

- Nu, doamna, mama mea nu a murit, doar a adormit. Mă veghează pe mine, de undeva de sus.

Se așterne un alt moment de tăcere. Parcă mai lung și mai greu. Doamna se ridică, merge la Andrei, îl ia în brațe și-l pupă pe frunte.

Din acel moment, toate s-au schimbat în clasa noastră. Andrei a devenit preferatul doamnei. L-a trecut în prima bancă. Iubirea doamnei l-a făcut să devină cel mai bun din clasă.

Când a terminat liceul, doamna a primit o scrisoare de la Andrei, în care-i mulțumea pentru iubirea oferită. Peste alți ani, doamna a primit de la el o scrisoare, anunțând-o că a terminat facultatea de medicină.

A urmat alta, prin care o invita la nunta lui. De data asta, a semnat „Doctor Andrei”.

Doamna s-a dat cu parfumul pe jumătate gol, a luat brățara fără pietre și s-a dus la el.(....)

Profesoara a stat în locul mamei.

Crețu Călin

PĂDUREA COPILĂRIEI MELE

A trecut timpul atât de repede și parcă ieri eram de-o șchioapă, fără frică de nimic și fără minte.

Un lucru mi-a rămas în memorie: vacanța de vară, petrecută la bunici și zilele pline de căldură și dragoste cu care eram înconjurat. Adesea mergeam cu bunicul după ciuperci și colindam pădurea în lung și-n lat. Îmi amintesc și acum cu drag de liniștea deplină, trilurile vesele ale păsărilor, foșnetul frunzelor, șuieratul vântului, gâze și fluturi plini de culoare și de aerul proaspăt ce mă răsfăța.

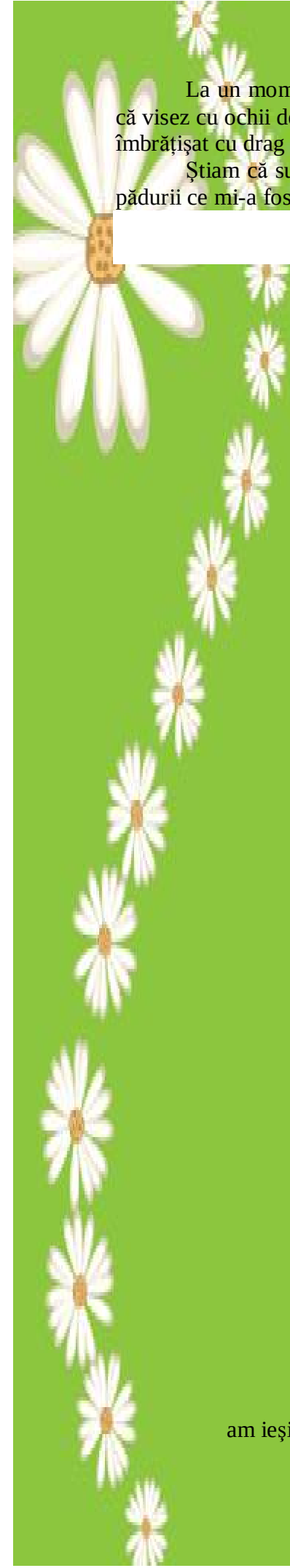
Ne întorceam târziu cu coșurile pline și observam pășind pe cărare că pădurea liniștită își întinde obosită crengile și îmbrățișează cu căldură amurgul rece al nopții.

Într-una din zile, colindând potecile m-am îndepărtat prea mult și m-am rătăcit. N-am să uit niciodată acea zi fiindcă frica pusese stăpânire pe sufletul meu micuț. Inima îmi bătea tare, gata, gata să sară din piept și credeam că nu voi mai găsi niciodată drumul spre casă și nu-mi voi mai vedea părinții dragi.

Mi-am amintit atunci de Lizuca din Dumbrava Minunată, de Scufița Roșie și de Hansel și Gretel, personaje îndrăgite de mine, citite de bunica.

Speram să apară vreo zână ori vreun spiriduș să mă salveze, dar n-au venit.

La un moment dat s-a auzit în depărtare un lătrat cunoscut. Credeam că este Patrocle, și că visez cu ochii deschiși, dar nu, era Negrilă, câinele meu. Împreună cu bunicul mă căutau. I-am îmbrățișat cu drag și le-am mulțumit. Ne-am întors acasă fericiți.

Știam că sunt în siguranță alături de ei, dar nu am să uit glasul și foșnetul neîntrerupt al pădurii ce mi-a fost tovarășă preț de câteva ore, pădurea copilăriei mele.

Vasilescu Radu

AȘA E TOAMNA TOTDEAUNA

Din pomul verde și frumos
O frunză cade, încă una,
Până se-aștern covor pe jos
Așa e toamna totdeauna.

Și păsări zi de zi se duc
Ici – colo vezi doar câte una
Precum o nucă-n vârf de nuc
Așa e toamna totdeauna.

Pe câmp, pe case și pe flori
Frumoase brume-și pun cununa,
Adoarme soarele în nori –
Așa e toamna totdeauna.

Berculescu Andrei

CREIONUL MAGIC

Tema la matematică îmi dă dureri de cap. Oricât aș încerca nu-mi iese. Mă dau bătută! Nu pot! Deodată se aude un sunet de sub birou.

- Cine este ?

- Bau,bau!

- Hai, fii serios, am 12 ani ,nu mai cred în “bau,bau”.

O voce pițigăiată se aude râzând :

- Hi,hi,hi! Nu mă poți prinde!

- A, da ? spun eu puțin nervoasă. Stai așa să vezi ce te așteaptă.

- Cine nu mă prinde! Ha, ha, ha!

Într-o fracțiune de secundă, sări hop! și sunt sub birou.

- Acum te mai dai mare, voce pițigăiată care habar nu am cum ai ajuns sub biroul meu ?

Pentru o secundă m-am simțit învingătoare. Dar nu, încerc să ies de sub birou și nu pot.

- Nuuu, m-am înțepenit...

Iar se aude vocea:

- Hi,hi,hi!

Gata ! Stai, e după scaun. Mai am un pic, mai am un pic, gata, am ieșit! Hop, țop ! bag mâna după scaun. Pac, țac! Prind arătarea și o scot.

- Muhahaha!Te-am prins!

În acele momente de glorie îmi dau seama că în mâna mea se află creionul care îmi căzuse după birou. Da, copii dragi, creionul pe care l-am pierdut. Dar, stați un pic, creionul vorbește și pe deasupra merge. Este un creion magic!!!

Creionul mă atinge pe umăr și îmi zice:

- Gata? Ai terminat? Putem începe a ne cunoaște?
- Da!

Eu sunt Rik, așa- zisul "Creion magic"!

- Eu sunt Deni!
- Bun, acum că ne-am cunoscut, ești gata să începem aventura vieții tale?
- Oh, sigur că da!
- Bun, pentru început îl vom vizita pe James!
- Pe James!
- Da! Pe James și Piersica uriașă!
- Wow ! Nu degeaba mi-am petrecut vara lui 2014 citind această carte!
- Vezi, aceasta este Galaxia cărților și a personajelor din ele! Este frumoasă ?
- Da!!!
- Numai o secundă, să ajungem la James!

Într-o secundă am ajuns la destinatar.

- Salut, eu sunt James și aceasta este Piersica uriașă!
- Salut, mă numesc Deni!

Este ceva ciudat, după ce am plecat de lângă James, Rik, creionul magic, vorbea cu o gumă creionească.

- O, Deni, aceasta este surata mea Roze.
- Roze, fă cunoștință cu Deni, partenera mea pentru parada

personajelor!

Ce paradă? Pentru un moment m-am simțit puțin tulburată de gânduri. Dar a trecut!

- Este timpul să mergem mai departe, Deni. La revedere, Roze !
- Pe curând, Rik !
- Acum o să vizităm pe Greg Heffley din "Jurnalul unui puști"
- De-abia aștept!
- Salut Greg, eu sunt Deni, fana ta numărul unu!
- Bună, Deni!
- Salut, Greg!
- Hei, Rik, cum o mai duci?
- Bine, pe aici cu parada.
- Ok! pe curând !

Încet, încet personajele începeau să dispară, armonia nu mai era aceeași.

- De ce dispar personajele?
- Este timpul ca parada să se încheie!
- Oh, nu!
- Nu te supăra, vor mai fi și altele!
- Bine!

Vedeam cum toate personajele îndrăgite de mine îmi faceau cu mâna. Cu durere în suflet le făceam și eu. Știam că se duc în lumea lor, dar ce nu bănuiau ele era că umbra lor se strecurase fără veste în toată ființa mea, lăsând o senzație de plăcere, ca atunci când savurez o ciocolată caldă luată de la dozator.

În drumul spre casă creionul s-a întâlnit cu stiloul Miki și soția sa rezerva Uffly, ascutitoarea Uggy și picul Money.

Pe o cărare lungă și fermecată eu și creionul magic ne –am întâlnit cu creionul Richard. Rik îi spune:

- Ce faci tu aici ?
- Uite, veneam de la paradă și m-am rătăcit!
- Nicio problemă, te ajutăm noi să ajungi acasă!
- Merci!

Tot mergând dăm de casa lui Richard și de soția sa îngrijorată, ascuțitoarea Puf.

- Oh, Richard dragă, credeam că nu o sa te mai văd niciodată!
- Iată-mă!
- Mulțumesc mult!
- Cu plăcere! Spunem în cor.

După încă o oră de mers ajungem la Poarta Libertății.

- Unde suntem?
- La poarta dintre lumea adevărată și lumea personajelor!
- Deci e timpul să...
- Da, să pleci! Nu te întrista, o să ne mai întâlnim.
- Înainte să se deschidă portalul vreau să-ți spun ceva.
- Da, te ascult!
- Ești cel mai magic creion!
- Știu, de asta mi se spune "creionul magic" Portalul se deschide, calc încetișor în el. Peste două minute lumea se schimbă, nu mai este cum era. Ajung în camera mea și „creionul magic” nu mai este vorbăreț ca înainte, doar aievea îmi arată câte un zâmbet, sau poate mi se pare mie.

Eu zâmbesc către el și îl pun într-un loc prețios.

În această zi mirifică pentru mine, am realizat că și rechizitele pot vorbi în graiul lor și nu trebuie să lăsăm o impresie proastă despre noi elevii rechizitelor școlare, mai ales „creioanelor magice.”

Bârsăscu Denisa

TOAMNA

A sosit toamna, mirificul anotimp de aur, cu multe, foarte multe bogății. Codrul trist de plecarea doctorului său și a păsărilor călătoare își schimbă învelișurile verzi cu unele aurii. Frunzele dansează în aer căzând ușor formând un covor multicolor de frunze. Vântul începe să sufle din ce în ce mai tare furând de pe pământ flori, frunze, pene, dar și unele vietăți mai mici. Bietul soare nu mai are forța pe care o avea vara, acum parcă ar fi o minge verde-gălbuie. Ploaia și norii s-au întors și încet, încet, încep a uda pământul, ca apoi la primăvară să fie o veselie cu flori de fel și fel. Natura începe încet, încet să adoarmă, iar animalele își fac provizii pentru iarnă. Gospodarii și-au recoltat roadele precum strugurii, grâul, gutuile și multe altele . Elevii încep mult așteptata școală și bunii lor profesori sunt pregătiți cu foarte multe lucruri noi pentru ei.

Giorgi Razvan

PĂDUREA MISTERIOASĂ

Era o seară friguroasă, iar agentul K se plimba într-o pădure în care a avut loc o crimă. Deodată....

- Psss!Aici!
  - Aici unde?!
  - În spatele tău!
  - Ce?! unde?
  - Aici, omule!
  - Cine esti?
  - Copacul expert în karate, așa că taci și ascultă-mă!
  - Ai ceva de spus?
  - Nu, mă, nu! Ascultă liniștea! Bineînțeles că am!
  - Ce?
  - Crima pe care ai fost trimis să o rezolvi a fost o lupta de lupi în care a intervenit o vulpe.
  - Copac stupid! Ce am avut de investigat a fost o luptă în care s-a găsit sânge uman!
  - Ai grijă pe cine faci tu stupid și mai uită-te o data la dosar!
  - Aaaa...da..nu s-a găsit sânge uman...mă scuzi..!
  - E vai de capu'tau! Ai nevoie de mine mai mult decât fetele de ruj!
  - Păi...ai vrea să fii asistentul meu?
  - Îți amintesc ceva?!
  - Ceva ce?!
  - Sunt un copac!!!
  - Îți voi transporta sufletul într-un ceas pe care îl voi avea mereu cu mine.
  - Wow!
  - Ce?!
  - Ai scos ceva coerent pe gură!
  - Ha, ha, ha!...ce să zic!
  - Hai, te grăbești?!
  - Bine, bine!
- Și așa a început cariera agentului K și a lui Skipi!
- Și a cui?!
  - A lui Skipi
  - Sunt sufletul unui copac transportat într-un ceas și tu imi dai numele Skipi?!
  - Eu sunt autoarea, așa că nu te mai plânge!
  - Te dau în judecată dacă nu îmi pui numele Austin!
  - Bine, bine, arțagosule!
  - Mersi de compliment, dar acum nu te mai băga singură în seamă și continuă!
  - Auuu...gata??
  - Da, K!
  - Ce a durat atât?!
  - Păi, dacă voia sa-mi dea numele Skipi!
  - Păi, și acum ti-a dat alt nume?
  - Da, Austin!
  - Pentru un ceas ești foarte pretențios!
  - Și? Te mai plângi mult sau ne apucăm de treabă?!
  - Da, da, bine..!
  - Azi ce avem de făcut?
  - I-a fost furată geanta de hoțul Cap de Pană!
  - Aaaaa..pe bune..îl știi...

-
- Pe bune?!
  - Nu!!! Îți amintesc că provin dintr-o pădure?!
  - Păi... și atunci de ce ai spus asta?!
  - Să testez ce capacitate mentală ai!
  - Glumeam și eu...nu te credeam...
  - Da, da..să zicem...
  - Hai, trecem la cazul nostru?
  - Da! Cui i-a fost furată geanta?
  - Doamnei Willson.
  - Hai pe teren să rezolvăm problema!
  - Bine!

Mergeau liniștiți pe străzile New York-ului, dar Cap de Pană îl încolțește pe K!

- Până aici ti-a fost, agent fraier!
- Crezi tu?!
- Am auzit că mă cauți, așa că m-am pregătit cu arme!
- Eu nu văd!

Și atunci scoase pistolul! Austin a încercat să se teleporteze într-un aparat de ras...și a reușit! L-a speriat pe Cap de Pană care a fost prins și arestat pentru 3 ani! Doamna Willson, fiind bogată, drept mulțumire i-a dat lui Austin care a fost teleportat într-un robot, un concediu în Hawaii!

- Păi... și eu?! zise K.
- Tu cine ești?
- Partenerul meu, K, doamnă!
- Aaa...serios?! nu l-am observat până acum..!? Atunci veți merge amândoi...

DUPĂ FAPTĂ ȘI RĂSPLATĂ, într-adevăr...Și așa a continuat cariera lui K și a lui Austin, pomul vorbitor, devenit ceas, iar acum robot.

Lungu Mădălina

ÎN CĂUTAREA INFINITULUI

Gorjul este o regiune mândră și binecuvântată, de o frumusețe rară, unde se găsește o uriașă zestre a florei și a faunei din România.

Timpul hoinărește liber prin acest ținut minunat. În orice colț ai privi, nimic nu este la fel și totul te surprinde, parcă cu fiecare pas intrând într-o melancolie profundă.

Când vei vedea pentru prima oară acest ținut, un fior îți va trece fulgerător prin trup și nu vei mai fi în stare să schițezi niciun gest, deoarece vei rămâne înmărmurit privind în zarea cu mult îndepărtată, munții ce par că se unesc cu infinitul. Timpul îți va părea că aleargă într-o goană nebună după clipe și amorțit te vei dezmetici abia după ce îi intri în jocul deja pierdut. Peisajul îți va încânta ochii de un albastru intens, iar vântul te va face să plutești în aer spunându-ți povestea lui ...

Și odată ce toate astea vor fi terminate vei simți că zbori în căutarea infinitului ...

Dina Andreea

POVESTEA UNUI FULG DE NEA

Micul grăuncior de apă înghețată pică din nori și se așterne pe pământul umed. Are formă de steluță albă și lucioasă.

Alți fulgi pică din ce în ce mai încet jos. Pe ritmul lui încet, fulgul se topește, iar din steluța cea mică și frumoasă mai rămâne doar o picătură de apă rece care va îngheța deoarece gerul este din ce în ce mai grav și din ce în ce mai greu de suportat.

Vântul ia și zboară toate steluțele, ca-ntr-un joc. Ninsoarea este rară, iar fulgii sunt mari și strălucitori. Este minunat! Parcă Dumnezeu ar fi aruncat sclipici cu găleata.

Jocul fulgilor se oprește. Covorul scânteietor și liniștea ca de mormânt te face să privești în gol priveliștea nesfârșită și albă ca de mătase. Linia orizontului nu este vizibilă deoarece eșarfa de ceață a acoperit-o.

Ninsoarea începe iar. Fulgii mici și lucioși alintă cerul gol și pustiu.

Un fulg coboară lin, parcă ar dansa, se așază pe un loc care, parcă ar fi fost păstrat pentru el. Strălucește ca un diamant.

Îl privesc ore în șir și îmi dau seama că, în jurul meu, s-au așternut mii de diamante strălucitoare, care înveselesc parcă priveliștea posomorâtă și tristă.

Năstasoiu Corina

POVESTEA UNUI FULG DE NEA

Norii au început să cearnă în steluțe argintii. Zăpada s-a așternut ca o mantie albă și strălucitoare. Copacii ca niște soldați muți fără viață adăpostesc mii de fulgi de zăpadă.

Mergând pe strada, un fulg de nea mi-a căzut pe mână. El mi-a spus multe despre el cum îl cheamă, de unde vine povestea lui. De fapt, când se născuse era un mic strop de apă, dar apoi trecând pe la Moș Crivăț se transformase în fulg de nea și așa căzând din cer ușor pe mână, îmi spusese că îl cheamă Fulguț și că are nouă mii opt sute șaptezeci și șase de frați și o mie de surori și că venea din satul Norișor. Avea culoarea smaraldului și două picioare micuțe și subțiri.

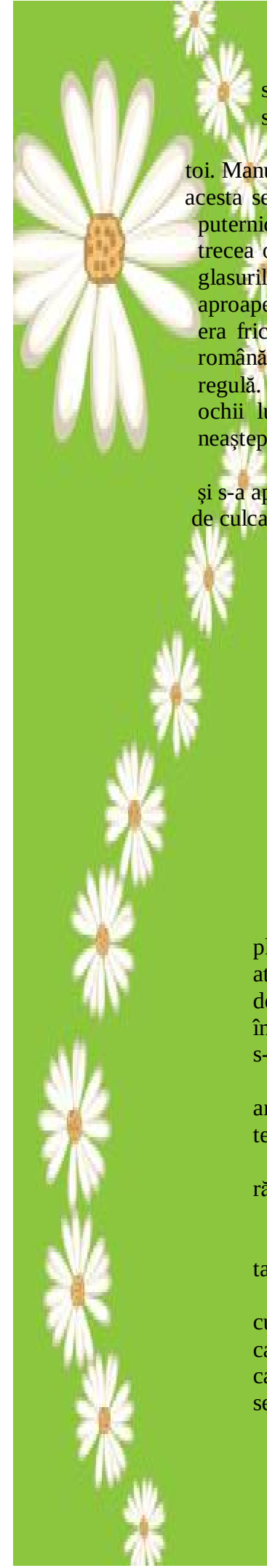
Din păcate trebuia să se întoarcă la frații, verii și surorile lui. Îmi pare foarte rău că nu a putut să rămână mai mult timp cu mine, am fi putut fi cei mai buni prieteni.

Giorgi Razvan

MAGIA CĂRȚILOR

Fiecare carte are o menire a ei. Și așa, prin vraja cuvintelor, cărțile prind viață, la miezul nopții, odată la o sută de ani și își încep carnavalul, iar cel care le poate auzi și înțelege este cu adevărat înțelept. Uriașii, cum îi numeau cărțile pe oameni, dormeau de mult și așa pentru o singură noapte casa era doar a lor.

Cărțile își aminteau cum fusese când înviaseră data trecută, când stăpâna lor era străbunica lui Andrei, un băiețel, de doar șase anișori, cu părul blond, cârlionțat și cu ochii lui scânteind ca doua stele în lumina pală a nopții, cu obraji roșii, buclăți și cu nasul lui mic care se încrețea mai mereu când

stăpânului nu îi convenea ceva. Așa arăta Andrei, unul dintre cei mai grijulii stăpâni pe care îi avuseseră cărțile .

Acestea își începuseră de mult festivalul, iar petrecerea era în toi. Manualul de matematică, împiedicându-se, dădu peste cel de română și acesta se prăvăli de pe scena de dans sau mai bine spus de pe masă, făcând un sunet puternic. Andrei, din Împărăția Viselor, îl auzi ca și cum printr-o carte uitată în grădină trecea o adiere ușoară de vânt și se trezi. Cărțile începuseră să se certe, dar mai întâi glasurile lor sunau ca pâlâitul aripilor unei păsări. Mai apoi Andrei desluși vocile lor aproape stinse. Deodată un fior rece îi cuprinse tot trupul. Era un sentiment neplăcut: era frica. Apoi văzând că ceva se mișcă pe birou fu îngrozit și mai tare. Cartea de română, fiind mai înțeleaptă decât toate celelalte, și-a dat seama că ceva nu este în regulă. A zărit în pat, ieșind de sub pătură, cele două talismane scânteietoare care erau ochii lui Andrei. Le-a avertizat pe toate celelalte și așa balul lor s-a încheiat pe neașteptate .

Băiatul, făcându-și curaj, a ieșit ușurel din pat fără a face niciun zgomot și s-a apropiat tiptil de birou. Spre uimirea lui, totul era exact așa cum lăsase înainte de culcare.

Nemaiavând mult de domnit peste lume, Luna i-a cedat tronul ei strălucitor Soarelui și așa, prin revărsatul zorilor a venit dimineața, apoi seara, și tot așa mult timp după aceea. Andrei nu uitase însă acea întâmplare și într-o zi când a venit de la școală s-a hotărât să le povestească totul părinților săi. Aceștia i-au spus că totul a fost doar un vis și de pe o zi pe alta și el începuse să creadă că visase totul .

Și așa, cărțile si-au dat seama că stăpânul lor Andrei este cu adevărat un copil înțelept și special, deoarece numai el le înțelesese până atunci glasul .

Dina Andreea

CONVERSAȚIE CU DOMNUL „NIMIC”

Într-o zi de vară, când afară ploua, stăteam în casă tristă și singură, plictisindu-mă. Aveam chef să citesc ceva, dar voiam o carte tristă specifica atmosferei. Când m-am apucat să citesc, am observat ca expresiile conțin foarte des pronume negative, ca de exemplu pronumele "nimic". Povestea era așa tristă, încât am început să plâng, iar o lacrimă a căzut pe cuvântul "nimic". Atunci acesta s-a desprins de pe foaie și mi s-a așezat în palmă.

Cu ochii plini de lacrimi, când m-am uitat în palmă să văd ce mă gâdila, am observat un păianjen și am început să țip și să sar de frică, deoarece am o teamă infinită de păianjeni.

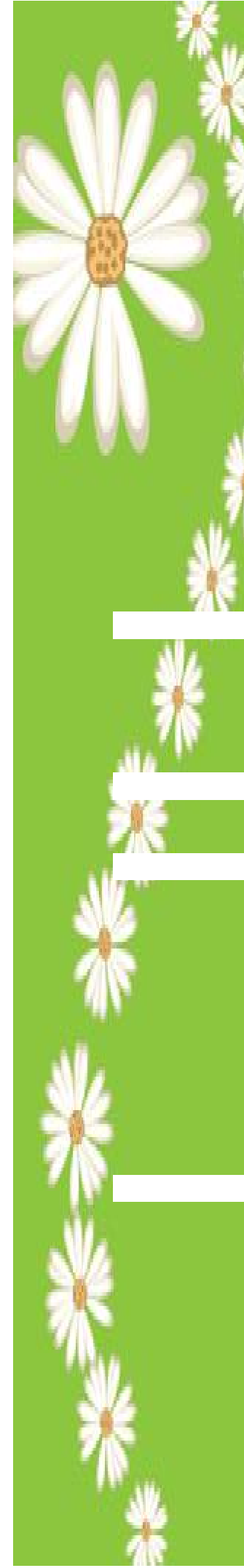
- Nu-ti fie frică! a început să strige. Nu te speria, nu ți se întâmplă nimic rău! Liniștește-te!

- Cine a vorbit? întreb eu cu voce tremurândă.

- Eu, cuvântul "nimic", care m-am desprins din cartea ta datorită lacrimii tale magice.

Ștergându-mă la ochi, am început să văd mai clar și am zărit pe perină cuvântul "nimic". Nu - mi venea a crede ochilor că el chiar se desprinsese din carte și prinsese viața. Parcă patul meu devenise o lume a poveștilor fantastice în care mă aflu și eu plină de curiozitate, dar și puțin speriată pentru că nu știam ce se întâmplă. Curioasă am întrebat:

- Cuvântule „nimic”, de ce ai zis că lacrimile mele sunt magice?

- Am zis acestea deoarece atunci când un copil pune suflet în ceea ce citește și o mai și demonstrează plângând, tot ce face el e magic și poate da viață la orice din carte.

- Oare de ce te-am înviat tocmai pe tine?

- Pentru ca folosești foarte mult cuvinte negative. Îmi poți spune, te rog, care ar fi pronumele tău preferat și de ce?

- De ce mă întrebi asta?

- Pentru că fac parte dintr-o carte de povești și vreau să văd cum te exprimi.

- Bine. Pronumele meu preferat este pronumele negativ, de fapt chiar tu. Dacă ar trebui să comentez de ce îmi place, aș intra în detalii din experiențele mele de zi cu zi, ca de exemplu: eu consider ca pronumele negativ reprezintă o experiență de viață tristă, dureroasă și lipsită de iubire. În primul rând pronumele "nimic" transmite convingător ideile și sentimentele persoanei care suferă, iar celui care o ascultă i se transmite caracterul afectiv al mesajului. În al doilea rând pronumele negativ "nimic" acumulează experiențele triste de viață a lumii de la naștere și până la moarte. Cu acest pronume se pot exprima atât sentimente triste, cât și expresii negative, care exprimă durerea. În concluzie eu folosesc foarte des acest pronume deoarece cred că până acum am avut mai multe clipe triste și dureroase decât clipe fericite.

- Îmi pare rău pentru tine că ai trăit astfel de clipe, dar pot să-ți spun că te exprimi bine. Acum ți-ai dovedit singură de ce lacrima a căzut tocmai pe mine, ca să ai pe cineva căruia să-i mărturisești sentimentele.

- Îți mulțumesc pentru atenția acordată și pentru ce m-ai învățat. Nu știam că poți discuta așa bine cu un pronume negativ, de obicei după nume ar trebui să fii un personaj negativ.

- Nu judeca omul după nume sau după cum arată, ci judecă-l după fapte.

- Da, ai dreptate! Aș vrea să te întreb ceva: cu lacrimile mele pot învia orice personaj din carte?

- Sigur, atâta timp cât pui suflet în ceea ce citești.

Îți mulțumesc pentru toate sfaturile. Chiar dacă ești un pronume negativ comportamentul tău dovedește că ești un prieten adevărat. Acum cum te bag înapoi în carte?

- Asta e simplu: trebuie să verși o altă lacrimă pe locul de unde am ieșit și să-ți spui în minte cu ochii închiși "Vreau să intre înapoi".

Zis și făcut. După ce l-am introdus în carte, am dat la pagina unde scrie că au murit copilul și câinele și am vărsat o lacrimă magică pe cuvântul "au murit" și dintr-o dată acolo scria "nu au murit, ci au supraviețuit".

Ca prin minune, afară ploaia s-a oprit, iar cerul era senin și cu mult soare. Am decis să iau cartea și să plec cu ea în pădure. Acolo stăteam și mă gândeam la aventura pe care am trăit-o și la ce înseamnă să pui suflet în ceea ce citești.

Para Georgiana Daiana

GREG PENCIL

- Offf... Acum ce trebuie să fac? Care e continuarea rezolvării? Uf, mă doare capul! M-am săturat de mate!

Aceasta era Ioana încercând să-și rezolve problemele la matematică pentru a doua zi. Fiind plină de nervi, trântise cu putere creionul la pământ.

- Auuuci! vezi că mă doare, fato!

- Scuze... Cine e? zise Ioana speriată ;i mirată.
- Cum cine? Creionul tău preferat, stii... cel mov...
- Aaa... Purple?
- Aaaa, nu, te rog! E un nume stupid! Vreau unul normal, unul dintre zecile de nume de băieți. Deci, ce propui? zice creionul.
- Rrr... Radu?
- Mda... nu te pricepi... Apropo, șaptezeci de metri pătrați! Pfff... ce greu, fato... !
- Wow, merci ! Ești bun la mate, zău !
- Știu, mi s-a mai zis, draga mea ! Sunt cel mai bun din familia Pencil.
- Pencil deci... Și numele mic?
- Ehh... Greg... spuse rușinat creionul.
- Greg? spuse Ioana bufnind în râs.
- Răutăcioaso...
- Scuze Greg, ai dreptate.

Și au continuat banala lor discuție. Un subiect interesant totuși mi s-a părut culoarea creionului. Acesta i-a explicat Ioanei că, așa cum Mama Natură pictează natura, există și o Mamă Oby care pictează obiectele. Fata a fost șocată. Au stat mult de vorbă. Au discutat și despre faptul ca Greg nu a scos un sunet până acum. Deci motivul pentru care Greg Pencil nu a vorbit niciodată până acum este că familia lui nu voia ca secretul să se afle. Dacă secretul se afla familia lui Greg urma sa fie ascuțită de regele obiectelor până la dispariție. De aceea Ioana a fost rugată să nu scoată un sunet despre asta.

- Știi, tăcerea mea costă...
- Of, fie! Ce vrei la schimb?
- Un singur cuvânt: mate.
- Vrei meditații la mate?
- Fii serios, Greg! Nu vreau meditații, vreau să îmi șoptești răspunsurile.
- Ok, ok, o fac!
- Super!

Cei doi nu observaseră cât de repede zburase timpul. Era miezul nopții. Ioana s-a dus la culcare, iar Greg a sărit în confortabilul său penar de dormit. A doua zi, de dimineață, Ioana își amintește că avea teza la matematică. Îi povestise și lui Greg.

- Ești nebună? Apucă-te de învățat atunci!
- Poftim?! Ai uitat pactul nostru sau ce?
- Care pact? Aaa,,da... Chiar vrei să trișezi la teză?
- Dacă așa îmi va ieși media 10, da.
- Nu prea sunt de acord, dar înțelegerea e înțelegere.
- Super atunci!

Ioana s-a gândit să își piardă timpul dansând până când va pleca la școală. Așa a și făcut. Când a ajuns la școală toți colegii ei erau emoționați.

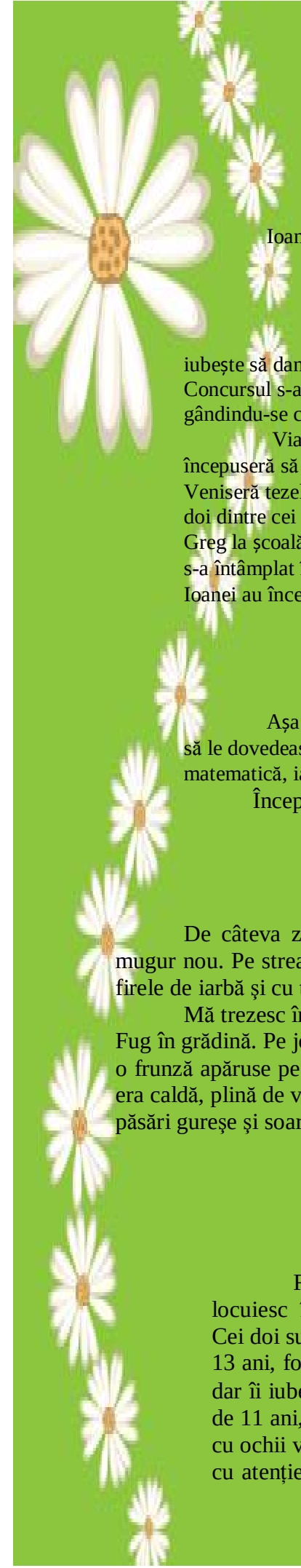
- Ioana, nu îți e frică?
- Nu, deloc! Am învățat mult.
Drrrrriiing!!!
- În bănci, copiii!

Mult dorita teză... Un fleac pentru Ioana, chin pentru semenii ei.

- Șapte la a cincea! Doi metri pătrați! spunea cu repeziciune Greg.
- Gata! Am terminat! zise Ioana fericită că e prima care va da lucrarea.
- Deja? Ești sigură?
- Da, mai sigură ca niciodată.
- Dacă zici tu... Poți pleca afară!
- Bună ziua!

Ioana ajunsese acasă entuziasmată.

- Ce fericită ești, scumpo? Cum a fost teza?
- Super, am făcut totul perfect!

-
- Serios? Felicitări! zise fericită mama Ioanei.
  - Merci, mami!
  - Cu plăcere, apropo! zise Greg.
  - Cine a vorbit?
  - Ssstt...! Nimeni, eu nu am auzit nimic.
  - Ciudat.

Ioana a plecat degrabă în camera ei, ținându-l strâns în mână pe Greg.

- Ești nebun? Vrei să fii ascuțit până la dispariție?
- Ce vrei? Mă simțeam prost ca nu mi-ai mulțumit... zise dezamăgit creionul.
- Ai dreptate, scuză-mă.
- Cei doi s-au împăcat repede și s-au jucat renumitul joc Just Dance. Ioana

iubește să danseze. S-au hotărât să joace cinci runde, pentru a vedea cine este mai bun. Concursul s-a terminat cu scorul trei-doi pentru Ioana. Fiind optimist, Greg a fost mândru de el gândindu-se că, pentru un creion e un scor minunat.

Viața Ioanei era aparent perfectă. Ioana era din ce în ce mai bună la mate, iar colegii începuseră să observe asta. Li se părea ciudat însă. Din nefericire, șocul era prea mare.

Veniseră tezele, iar ea era singura cu zece plin. Deoarece copiii erau inundați de ură, s-au ales doi dintre cei mai camuflabili să o urmărească pe Ioana. Fiind inteligentă, fata nu vorbea cu Greg la școală, așa că Niki, unu dintre cei doi cameleoni, a intrat pe geam în camera Ioanei. Ce s-a întâmplat în continuare e de necrezut, să știți! Văzând intrusul, toate obiectele din camera Ioanei au început să se revolte. Au prins viață, oameni buni!

- Huuuuu, afară spionule! strigau obiectele în cor.
- Stai nițel, nu tu ești Niki? striga Greg.
- Ce hărmălaie, ce circ, ce ciudățenii! Cine m-a strigat?! Zise Niki speriat.
- Aici jos, blegule.

Așa a aflat Niki de toată această poveste cu creionul matematician și cumva a reușit să le dovedească asta și profesorilor. De atunci totul a fost un coșmar! Ioana nu a mai trecut la matematică, iar Greg și familia sa au fost luați prizonieri pentru experimente.

Începutul de vis și sfârșitul de coșmar.

Sîrbu Andreea

PRIMĂVARA

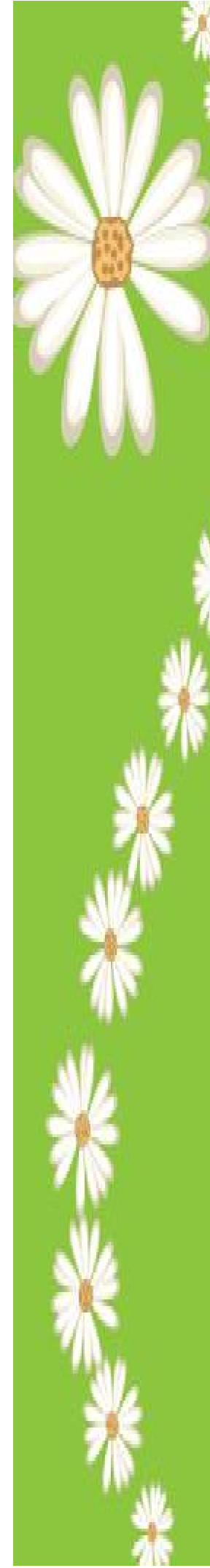
De câteva zile plutește prin aer o atmosferă de mister. Vișinii din grădină își desfac mugur nou. Pe streșina casei zâmbește ușor o vrăbiuță. Soarele își trimite razele să se joace cu firele de iarbă și cu tufele uscate de trandafiri. Totul este învăluit în mister. Oare ce să fie?

Mă trezesc în dimineața următoare și ochii îmi alunecă pe calendar. Este 1 Martie! Fug în grădină. Pe jos, printre frunzele uscate, ghiociei albi își ridicaseră capetele și râdeau. Câte o frunză apăruse pe tulpinile de trandafir. De pe un stâlp mă privea curioasă o barză. Atmosfera era caldă, plină de veselie și speranță. Sosise primăvara cu alaiul ei de verdeață, flori multicolore, păsări gureșe și soare zâmbitor.

Gîrdu Maria Iasmina

CUFĂRUL CU AMINTIRI

Raul și Alexandra stau în grădină. Privesc spre locul unde au copilărit. Ei locuiesc în Iași, dar s-au întors la Târgu-Jiu să-și revadă casa veche, casa copilăriei. Cei doi sunt copii adoptați, așa că nu sunt frați naturali. Raul este un băiat în vârstă de 13 ani, foarte sportiv, pasionat de aventură și libertate, niciodată nu ascultă de părinți, dar îi iubește. Raul este înalt, slab, cu ochi albaștri și păr blond. Alexandra este o fată de 11 ani, ascultătoare, cuminte, pasionată de citit și de învățat. Ea este scundă, slabă, cu ochii verzi și păr castaniu. Cei doi copii pășesc în curtea casei cu emoție, uitându-se cu atenție în jur. Văd copacul din curtea casei, locul îndrăgit unde se jucau vara la

umbra lui deasă, iar spărtura din gard , pe unde se strecurau pe furiș la copii este încă acolo. Se uită împrejur, pierduți în amintiri...Când, deodată...o voce șoptită le tulbură liniștea...

- Copii, copii, eu sunt Tree, copacul vorbitor și pot să vă împlinesc o dorință!
- Alegeți bine, alegeți bine! spun două frunze. Cei doi copii s-au sfătuit între

ei:

- Ok, spuse Alexa, ne-am hotărât! Vrem să ne cunoaștem mai bine părinții, familia și desigur, pe noi!

- Înțeleaptă decizie, spuse arborele, dar pentru a vă putea îndeplini această dorință trebuie să-mi aduceți niște obiecte. Sunt pe lista aceasta.

Pe listă scria: o găina, o umbrelă, o felie de pizza și o mască.

- Serios, zise Raul, o găină?
- Ce vrei? Mi-e foame!

Și au început să caute obiectele. Norocul lor era că un bun prieten și vecin de-al lor avea o găină.

- Stați, ce vreți să faceți cu mine? întrebă găina.
- Domnișoară...
- Doamnă!
- Doamnă găină, vă vom da unui arbore vorbitor!
- Lui Tree? Nu-mi va face nimic.
- Dar...
- A spus că mă va mânca, nu?

Copiii au dat din cap.

- Vrea doar să dea impresia că mă va mânca!
- Bine! Raul, pune un văzut la găina!
- Ok!

Au mers în casă să caute o umbrelă.

- Asta este foarte bună!
- Bună, copii! spuse umbrela.
- Salut!

Și, din greșeală, Raul a deschis umbrela și aceasta a luat-o la fugă.

- HI , hi , hi , hi , hi , spuse ea pe un ton malefic, nu mă veți prinde!
- Ba da ! spuse băiatul

Cum Raul este sportiv, a prins foarte repede umbrela.

- Of! niciodată nu scap!

Raul dansează victorios, după ce umbrela spuse aceste cuvinte.

- Așa face tot timpul ? întrebară în șoaptă umbrela și găina.
- Da! Raul, oprește-te! Pune un văzut la umbrelă și haide să comandăm pizza!

Au comandat pizza. După ce a ajuns, au deschis cutia și fiecare felie de pizza zicea: "Mănâncă-mă! Sunt cu ciuperci." sau "Mănâncă-mă! Sunt cu ardei."

- Ce pizza enervantă! zise fata.
- Dar foarte bună! spuse Raul după ce înfulecă dintr-una.
- Pune un văzut la pizza! Mai avem o mască.
- Știu!

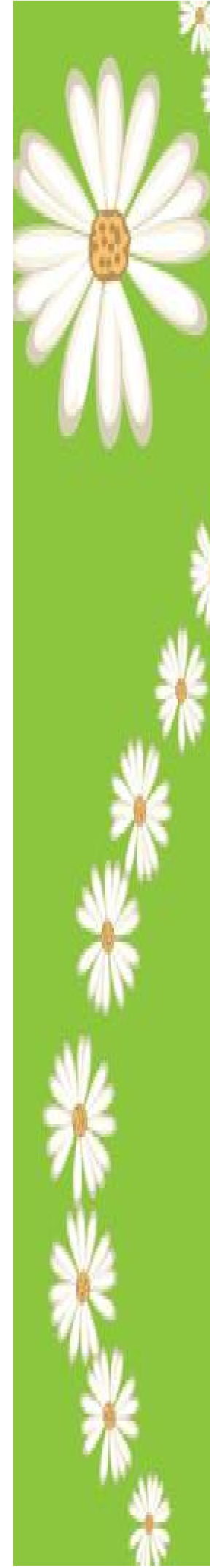
Au găsit până la urmă o mască din carton colorat.

- Bună, sunt Bella, spuse ea elegant.
- Bună! Încântați de cunoștință!

I-au dus obiectele și găina lui Tree.

- Mulțumesc! Acum trebuie să vă îndeplinesc dorința!

și în următoarea secundă se trezesc într-un subsol. Alexa avea în mână un bilețel pe care scria CUFARUL AMI...,dar lipseau câteva litere în ultimul cuvânt. Raul avea în mână două lanterne.

Au pornit în căutarea cufărului. Totul era îngrozitor de negru. Lui Raul nu-i era frică. Totuși, liniștea și întunericul din subsol, împreună cu aerul închis, erau destul pentru a le da fiori până și celor mai curajoși dintre băieți. Dintr-un cotlon se auzi un sunet. Să fi fost păsări cuibărite la geamurile prin care raza de lumină era încărcată cu firisoare plutitoare? Cine putea ști ? Poate erau cufere cu trupuri putrezite , secrete vechi uitate și păstrate ani la rând, mărturii ale unor crime teribile. Ar fi putut fi orice.

- Pot vorbi!

- Cine e? sări ca arsă Alexa

- Sunt lanterna!

- Si eu pot vorbi! spuse alta.

- Amândouă puteți vorbi! spuse neinteresat Raul.

- Nu mai fi rău!

Cineva îi privea foarte atent:

- Cine sunt?

- Copii de oameni!

- Se vede că sunt nou veniți pe aici, după cum se tot uită la carton și întuneric!

Tânăra colecționară de rochițe era o păpușă. Ea îi dădea explicații despre oameni unei marionete.

- Îi vom urmări, iar tu vei veni cu mine!

- De ce eu?

- Pentru că tu ești luat în stăpânirea mea! spuse Puppi.

- Am și eu o viață personală! spuse marioneta.

- Și ce mă interesează pe mine acest detaliu?

- Spuneam și eu!

Alexa scoase din buzunar foaia și se uită la ea. Se gândea unde putea fi acea comoară. Puppi și marioneta îi urmăreau:

- Cred că este o hartă foicica aceea!

- Mă îndoiesc! Ce să facă ei cu o hartă?

- Nu știu, dar voi afla!

Și s-a dus spre ei:

- Ce faceți, copii? întrebă Puppi cu o voce dulce.

- Bine! spuse Raul.

- O păpușă vorbitoare! Chiar este magic locul acesta!

- Așa e! In fine, sunteți noi pe aici, nu?

- Da! Am venit să căutam un cufăr!

- L-am văzut, spuse marioneta, nu sunt multe cufere în acest loc și nu e nici foarte departe de aici!

- Ne veți ajuta?

- Cu siguranță! Am o întrebare: ce este pe acea hârtiuță?

- O foicică pe care scrie CUFARUL AMI...De ce?

- Mă gândeam că este o hartă spre rochițe, vedeți voi, eu sunt un colecționar!

- Poate vom găsi pe drum! spuse Raul.

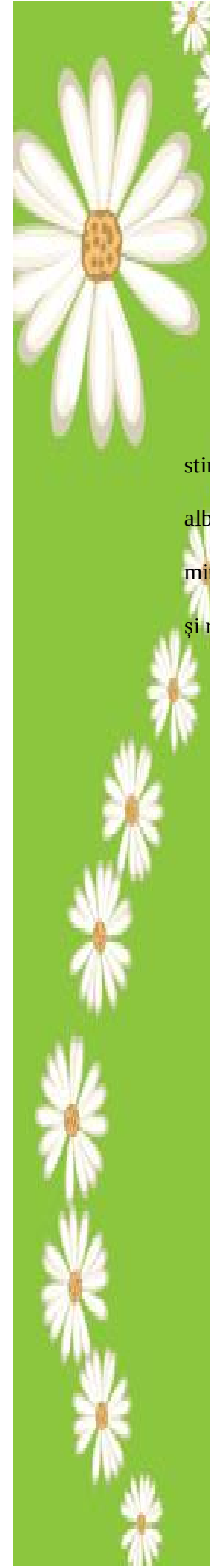
Alexa și Raul observaseră că și aici lucrurile vorbesc: sticlele vorbesc, cutiile vorbesc, hainele vorbesc și multe altele.

- Chiar se vorbește mult aici! spuse băiatul.

- Da.

Înaintau cu fiecare minut. Dădură peste cufăr. Era auriu și scria pe el CUFARUL AMINTIRILOR. Alexa îl deschise cu emoție. In interior erau poze, poze vechi, îngălbenite de vreme. Fiecare vorbea, fiecare avea o poveste: o poză era cu mama copiilor la botez, o poză cu tatăl în prima zi de școală, o poză cu mama și tatăl la nuntă, una când l-au înfiat, pe Raul, una cu Alexa mică și multe altele . Toate vorbesc. In fundul cufărului era un bilețel pe care scria: "Familia Ianoși este specială, magică,

iar copiii vor moșteni multă...putere magică”. Copiii erau fascinați. S-au mai uitat puțin prin poze, au mulțumit păpușii Puppi și marionetei pentru ajutor și au plecat pe o ușă pe care scria IEȘIRE. Au ieșit printr-un copac. Copiii au vrut sa-i întrebe pe părinți despre acea putere magică, dar s-au hotărât să mai aștepte și vor vedea în viitor dacă este adevărat sau nu.

Au mai stat trei zile și au plecat înapoi la Iași fericiți că-și îndepliniseră dorința, că aflaseră despre familia lor, iar în Târgu-Jiu a rămas magia pe care copiii nu o vor uita niciodată!

Popescu Nicola

PRIMAVARA

Iarna nu mai este printre noi. Primăvara mult așteptată a sosit.

Iarba începe să-și arate firele fragede și noi. Soarele adună cojoacele iernii și stinge focul din sobă.

Ghiocelul își saltă lujerul mic străveziu, în mijlocul căruia strălucește o floarea albă și curată ca neaua.

Livezile s-au îmbrăcat într-o albă haină de sărbătoare. Flori multicolore și frumos mirositoare împrăstie în văzduh mirosul primăverii.

Migratoarele păsări tocmai au venit, iar copiii se joacă printre tufele albe de flori și râd cu glasuri cristaline.

Primăvara dă cerului cântece măiestre. Întreaga natură s-a trezit la viață. Timpul frumos aduce bucurie oamenilor.

Pe câmp oamenii au început arăturile și în curând vor arunca sămânța în brazdă.

Câtă veselie, câtă viață și speranță peste tot!

Gavrilă Andreea

POVESTEA UNUI FULG DE NEA

Iarna s-a întors în țara noastră. A venit cu tot alaiul ei de gheață și neaua s-a răspândit peste case și păduri. Copacii de argint strălucesc în lumina felinarelor aprinse. Crivățul plimbă fulgii de nea peste vârfurile munților, peste stâncile reci și golașe.

Un fulg de nea, încântat de tărâmul magic numit TERRA, a hotărât să cutreiere, cu ajutorul crivățului, case, cuiburi părăsite, pomi, scoli și parcuri. La un moment dat, a zărit pe fereastra unei case, o fetiță frumoasă ca o prințesă, dar foarte mofturoasă. Ea se certa cu jucăriile pe care nu le considera prieteni adevărați.

Fulgul de nea a decis să fie el prietenul fetiței. A intrat pe fereastra deschisă și s-a așezat pe mânăta caldă. Fetița a sărit în sus de bucurie, iar fulgul a simțit că se topește și se pierde încet. Crivățul a bătut în geam să-l salveze, dar fulgul a decis să rămână alături de mica prietenă. Lacrimile de fericire amestecate cu amărăciune din ochii fetiței au fost un balsam pentru sufletul lui plătând care pierdea încet.

Calotă Rebeca

NE FACEM CUNOSCUȚI

Modalitățile prin care ne facem cunoscuți sunt multiple, dar acum voi aborda doar modul de a ne cunoaște Europa: proiectele ERASMUS+.

În anul școlar 2014/2015, elevii noștri au participat la patru proiecte europene.

Proiectele au fost finanțate **de către Comisia Europeană prin intermediul Programului Erasmus +.**

Primul s-a desfășurat la Roma, cu participanți din Italia, România, Peru și Ecuador.

Proiectul s-a numit "Youth in Action: cultural diversity for an inclusive growth". S-au dezbătut probleme ale tineretului încercând să se răspundă întrebarea: Care sunt valorile cele mai importante pentru crearea unei societăți inclusive la nivel global, nu numai european?

Al doilea proiect s-a desfășurat în Turcia, la Bergama, Izmir, iar parteneri au fost școli din Turcia, Portugalia, Polonia, Italia, România. Obiectivul principal a fost amenajarea unei biblioteci într-o școală dintr-un sat mai sărac din Turcia.

Beneficiile partenerilor au fost multiple: lucrul în echipă, comunicare în limba engleză, seri culturale ale fiecărei țări, dezvoltarea abilităților artistice, intercunoaștere culturală, promovarea valorilor naționale și europene.

Titlul proiectului: LIFE READING

GO FOR IT - Al treilea proiect a fost în Polonia, la Zakopane- Murzasichle, a fost organizat de Asociația Tineri Parteneri pentru Dezvoltarea Societății Civile, școala noastră a fost partener cu școli din Polonia, Lituania. Proiectul a promovat importanța mișcării, a sportului, în dezvoltarea armonioasă a tinerilor.

IMPRINT YOUR IDEA – acest proiect s-a desfășurat la Ustrzyki Dolne, Polonia.

Tema dezbătută s-a referit la pericolele de lângă tineri și copii: alcool, țigări, droguri.

CULTURĂ ȘI SPIRITUALITATE

ÎMPĂRATUL CONSTANTIN ȘI MAMA SA, ELENA

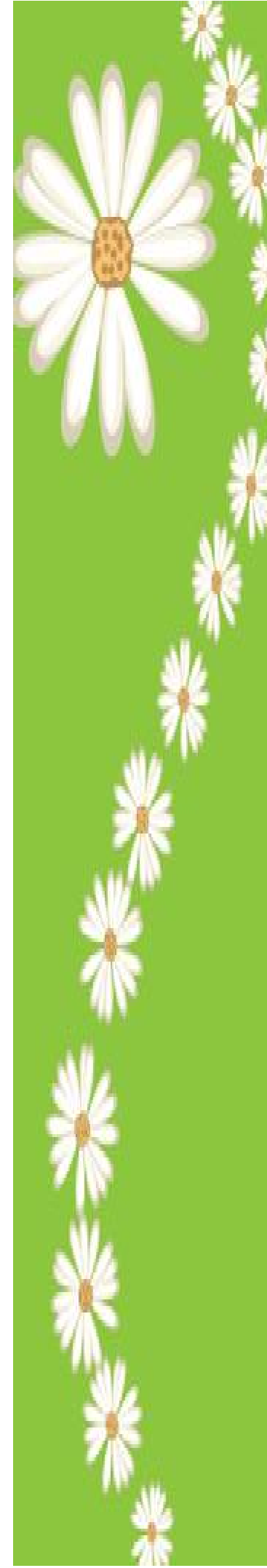

Împăratul Constantin cel Mare este una din personalitățile de seamă din istoria universală. Numele său, **Constantin**, este de origine latină (*constans*, *constantis* -"constant", "firm"). Gaius Flavius Valerius Aurelius Constantinus s-a născut în orașul Naissus (Nis, Serbia) în jurul anului 274. Părinții lui erau împărăteasa Elena – Flavia Iulia Helena și generalul roman Constantinius Chlorus. La moartea tatălui său în Britannia (anul 306), armata îl proclamă pe urmaș drept împărat, pentru ca în 308 să fie recunoscut și de Roma.

A devenit conducător al întregului Imperiu Roman după învingerea lui Maxențiu și a lui Liciniu. Potrivit mărturiilor istoricilor creștini Eusebiu și Lactantiu, în ajunul luptei cu Maxențiu, Constantin a văzut pe cer în miezul zilei o *Cruce* luminoasă cu inscripția: "in hoc signo vinces" (prin acest semn vei birui). Noaptea, în timpul somnului, i s-a arătat Hristos cu semnul crucii, cerându-i să-l pună pe steagurile soldaților, spre a-i servi ca semn protector.

Împăratul Constantin, împreună cu Liciniu, a publicat Edictul de la Milano (ian. 313), prin care creștinismul ajunge *religio licita*, adică religie permisă în Imperiu. Se anulau toate hotărârile anterioare luate contra creștinilor, se retrocedau locașurile de cult și averile confiscate. Creștinismul va deveni, însă, religie de stat în timpul lui Teodosie cel Mare.

Putem spune că politica lui religioasă este caracterizată prin câteva fapte de importanță majoră: actul de libertate religioasă de la Milano, alegerea unei

noi reședințe imperiale și convocarea primului Sinod ecumenic de la Niceea din anul 325.

În cadrul Sinodului, după lungi dezbateri, a fost condamnată învățătura lui Arie și s-a adoptat adevărul de credință: Fiul lui Dumnezeu este de o ființă cu Tatăl.

Constantin s-a hotărât să părăsească Roma păgână și să întemeieze un nou oraș ca reședință imperială. Acesta este Bizanțul, pe Bosfor, care a primit numele de Constantinopol („orașul lui Constantin”).

Prin legea din 321, Constantin cel Mare a generalizat ca zi de odihnă în Imperiu, *duminica*. Din anul 317, a început să bată monedă cu monograma creștină.

Cultul împăratului a păstrat semnificația politică: cinstirea autorității împăratului ca exponent al puterii Imperiului Roman; templele dedicate lui devin localuri publice, fără statui și sacrificii.

Îmbolnăvindu-se grav, împăratul Constantin a fost botezat pe patul de moarte de către episcopul Eusebiu de Nicomidia. A murit la scurt timp (22 mai 337) în Nicomidia și a fost înmormântat în biserica Sfinții Apostoli din Constantinopol, ctitorită de el.

Despre mama împăratului, Flavia Iulia Helena, se spune că a fost o femeie credincioasă. Ea a descoperit la Ierusalim lemnul Sfintei Cruci, pe care a fost răstignit Mântuitorul.

Străvechiul nume **Helene** este explicat prin grecescul *helane* („torță”, „făclie”, dar și „foc sacru”, la sărbătorile numite Heleneia, dedicate zeiței Artemis) sau *hele* („lumina arzătoare a soarelui”).

"În iconografia ortodoxă, Sfinții Împărați Constantin și Elena au între ei așezată Sfânta Cruce, pentru că Sfântul Constantin a descoperit Crucea pe cer, iar Sfânta Elena în pământ. Sfânta Cruce, semnul iubirii jertfelnice a Fiului lui Dumnezeu întrupat, unește tainic cerul și pământul, lumea nevăzută și cea văzută, în iubirea infinită și eternă a Preasfintei Treimi" (PF. Daniel).

Prof. Florentina Briceag

MIREASA DIN DEFILEU

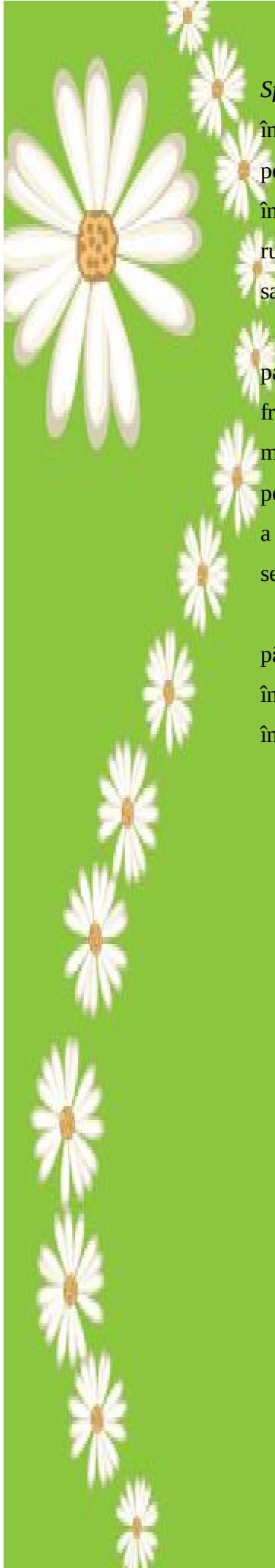

Fă-ți timp, măcar o clipă, să vezi și Mănăstirea Lainici! „Sunt frumoase, e prea adevărat, împrejurimile Oltului dintre Cozia și Brezoi, dar acele ale Jiului de pre această cale sunt tot atât de frumoase, adăugând pe lângă aceasta că sunt și multe, ba chiar la tot pasul. Ajungând cineva la schitul Lainici are mare trebuință mai nainte de a intra în monastire de un repaus, care l-ar pune în pozițiune de a reflecta asupra frumusețelor și a măreției tablourilor naturei celei atât de bogate în aceste locuri” - 1889, episcopul Ghenadie al Râmnicului

Când te afli în Mănăstirea Lainici din Defileul Jiului, fără să vrei se naște în sufletul tău sentimentul de înalt și de frumos. Pentru frumos te bucuri iar înaltul îl admiri. Frumosul se exprimă prin măsură așa încât atât fondul cât și forma se găsesc într-o deplină simfonie și, în consecință, un sentiment de liniște te cuprinde. Înaltul devine mai intens la vederea munților care adăpostesc la poalele lor “mireasa” din Defileu. Calmul lor, ca și al viețuitorilor din acest centru monahal, dezvăluie forța ascunsă, tenacitatea și siguranța mult căutate de fiecare muritor.

Aici, în munți, în acest palat spiritual, mulți drumeți ai vieții și-au șlefuit convingerea, au alungat păcatul, și-au călit personalitatea.

Într-o scurtă discuție cu monahii, vizitatorul va constata mari adevăruri. Rugăciunile, postul, privegherile, compătimirea sau alte virtuți creștine nu reprezintă scopul vieții creștin-ortodoxe. Sunt numai mijloace necesare pentru atingerea acestui scop. Pentru că “scopul vieții creștine este dobândirea Duhului

Sfânt" (Sfântul Serafim de Sarov) și călugărul nu face nimic altceva. Trăiește într-o continuă încercare de a fi tolerant, iertător, generos, înțelept. Și cu cât se perfecționează mai mult pe sine, cu atât își cunoaște imperfecțiunea sa. Fiecare, în măsura modestiei, smereniei sale dizolvă întunericul morții, frica judecății rugându-se continuu în colțurile umbrite ale naosului sau pronaosului, în curte sau la masă.

Dar, cucerit de frumusețile vieții naturale, vizitatorul cu greu face un pas în cunoașterea lui Dumnezeu. De cele mai multe ori admiră numai frumusețile naturale, arhitecturale – și vizitatorul are aici și Bizanțul evului mediu și Muntele Athos și Rusia Sfântului Serafim de Sarov – fără a exista pentru el un grad de inițiere în viața părinților, totul rămânând o simplă bucurie a simțurilor. Astfel, se întoarce acasă fără să se împărtășească prea mult de sentimentul de înalt și de frumos.

Dacă însă veți lăsa “vântul” purtând arome de tămâie și cântările părinților să sufle în inima și sufletul dumneavoastră, fără să vreți se nasc înlăuntrul dumneavoastră suspine de nostalgie ce rămân neexprimate așa cum se întâmplă la orice vizită deosebită!

Prof. Marinela Mihăilă